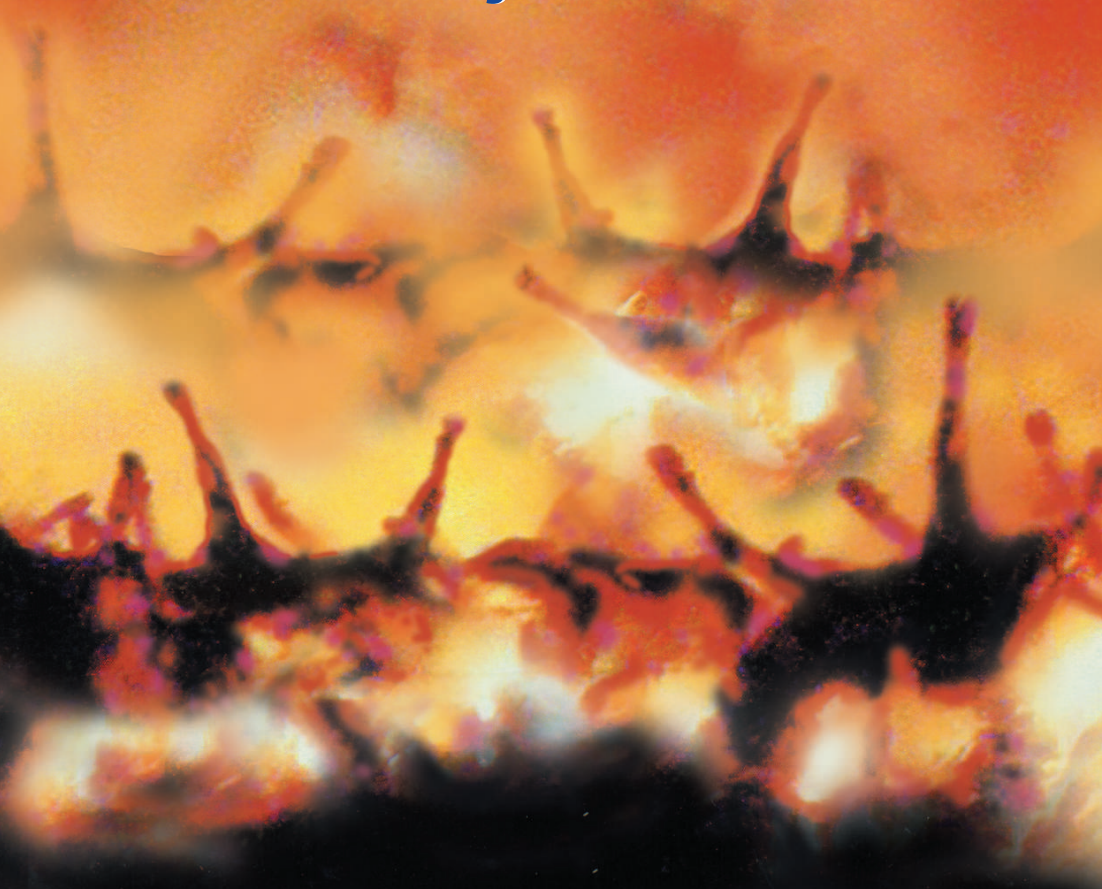

Prorok

Umorstvo
životinja
je smrt
ljudi

Prorok

Glas istine.

Proročica Božja govori u naše vrijeme

1. izdanje rujan 2001.

izlazi neredovito

br. 16

*Ono temeljno u našem vremenu
za razmišljanje i samospoznaju*

*Umorstvo
životinja
je smrt
ljudi*

Tako je, kako je.

*Ne mijenja ništa na stvari
vjeruje li čovjek u to ili ne*

1. izdanje na hrvatskom jeziku
Licencijsko izdanje s odobrenjem izdavača:
©Verlag DAS WORT GmbH
DER UNIVERSELLE GEIST
LEBEN IM GEISTE GOTTES
Max-Braun-Strasse 2,
97828 Marktheidenfeld, Deutschland

djela s njemačkim originalnim naslovom:
Der Prophet
Die Stimme der Wahrheit
Nr. 16

Kroatisch
Vom Verlag DAS WORT autorisierte
Übersetzung vom 25.6. 2001.

*Za sva pitanja od značaja za sadržaj
mjerodavno je izvorno njemačko izdanje*

U Hrvatskoj izdaje:
UNIVERZALNI ŽIVOT
Zagreb, Breščenskoga 4

Sva prava pridržana
Naklada 2000 primjeraka

Prorok

Umorstvo životinja je smrt ljudi

*Tako je, kako je.
Ne mijenja ništa na stvari
vjeruje li čovjek u to ili ne*

Dakle tako je, kako je; čovjek propada zbog svoga vlastitog ponašanja protiv zakona života. Tisućama godina opačine ljudske zlobe viču do neba. Sada one počinju djelovati. Žetva jasno pokazuje obilježja sjetve.

Ponetko misli: «Ne postoji Bog. Da postoji svemoćan i mudar nebeski Otac, On ne bi dopustio sve ono negativno što se danas zbiva u svijetu.» Možda su crkveni poglavari u potaji istoga mišljenja. Crkva hrani tvrdoglave tragače za istinom oprobanim crkvenim izgovorom: «Bog ne dopušta gledati u Njegove tajne».

To što se događa sa životinjama i prirodnim carstvima, svakako više nisu nikakve tajne. Općepoznato je da je čovjek pokretač tih okrutnosti. A čovjek govori: «Zašto se Bog ne umiješa? Zašto On ne pomaže?»

Kome bi trebao Bog pomoći? Treba li On životinjama i prirodi dati više snage kako bi one mogle bolje izdržati mučenja i biti još radikalnije iskorištavane, klane i ubijane zbog profita? Time bi On pomogao «knezu okrutnosti» koji je od Zemlje načinio dolinu suza. – Ili Bog treba ubiti čovječanstvo, slično kao čovjek životinje? U svakom slučaju bi tada životinje imale svoj mir od ljudi! – Ili Bog treba jačati čovjekov organizam da može bez štete podnositi još više nezakonite hrane i sredstava za uživanje, uzročnike bolesti, otrove, genetski manipulirane tvari i zračenje ljudske zlobe? Treba li On dakle podupirati pristaše kneza podzemlja u njegovoj bezbožnoj raboti? - Pritom se postavlja pitanje: Tko ne pristaje uz njega?

Tko vjeruje u crkvu i njenu propovijed o Božjim tajnama, taj je

izabrao. On međutim nije izabrao Boga, jer Bog govori ljudima otkad postoji čovječanstvo.

Bog, Duh beskonačnosti, ljudima je uvijek iznova govorio preko glasnogovornika. On je govorio u sve generacije. On se objavljivao preko prosvjetljenih muževa i žena i preko proroka. Preko Mojsija je Bog, Vječni, ljudima dao Deset zapovijedi. Prije dvije tisuće godina On je poslao na Zemlju Svog Sina, Isusa, Krista, koji nas je učio Govoru na Gori. Bog, Svemogućí, nije nas ljude pustio bez Svoje riječi. U svim vremenima povijesti čovječanstva uvijek se iznova čulo: «I Bog reče ...»

U proteklih dvije tisuće godina objavljivao se i objavljuje se Isus, Krist, Otkupitelj svih duša i ljudi. Ali u svim vremenima masa ljudi nije slušala neposrednu riječ Božju. Mnogi se ljudi, i oni koji sebe nazivaju kršćanima, još i danas ponašaju slično kao u poganstvu. Oni su vjerovali i vjeruju ono što je svećenička kasta oglašavala i oglašava i ono što znanost izdaje kao istinu. Kao u poganstvu ljudi su se vezivali i vezuju za rituale i kultove, u vjeri da je crkvena tradicija život.

Isus nije čovječanstvo poučavao tradiciju jer ona znači krutost i nazadnjaštvo. Bog je evolucija što

je čovjek postiže ispunjavanjem Božjih zakona. U usporedbi s talentima imamo dokaz da je Bog evolucija a ne tradicija.

To je kao s čovjekom koji, polazeći u tuđinu, dozva slugu te im predade imovinu svoju. Jednome dade pet talenata srebrnog novca, drugome dva, a trećemu jedan: svakome prema njegovoj sposobnosti. I zatim otputova.

Sluga što je dobio pet talenata počne odmah s njima raditi te zaradi i drugih pet. Isto tako onaj koji primi dva talenta, zaradi druga dva. Ali onaj koji primi jedan talenat ode i iskopa rupu u zemlji i tu sakri novac gospodarev.

Poslije dugo vremena dođe gospodar tih sluga i zatraži od njih račun. Onaj koji je primio pet talenata, pristupi i donese drugih pet talenata te reče: Gospodaru, predao si mi pet talenata, a ja sam, evo, zaradio i drugih pet. Tada mu reče gospodar: Dobro, valjani i vjerni slugo. Bio si vjeran nad malim, zato ću te nad velikim postaviti: Uđi u veselje gospodara svoga!

Kad pristupi onaj koji je primio dva talenta, reče: Gospodaru, dao si mi dva talenta; evo, stekao sam još dva k tome. Tada mu reče gospodar: Dobro, valjani i vjerni

slugo. Bio si vjeran nad malim, zato ću te nad velikim postaviti: Uđi u veselje gospodara svoga!

Kad pristupi onaj koji je primio jedan talenat reče: Gospodaru, znajući da si čovjek tvrd; da žanješ gdje nisi sijao, i kupiš gdje nisi vijao; pobojah se, odoh i sakrih tvoj talenat u zemlju. Evo ti što je tvoje. Tada mu reče gospodar: Nevaljali i lijeni slugo, znao si da žanjem gdje nisam sijao i da kupim gdje nisam vijao, prema tome si morao moj novac uložiti kod mjenjača kako bih ja nakon povratka uzeo svoje kamate.

Dakle: oduzmite mu taj talent i podajte ga onomu koji ima deset talenata! Jer svakomu tko ima, dat će se još pa će obilovati, a onomu tko nema oduzet će se i ono što ima. Nekorisnog slugu bacite van, u tamu, gdje će biti plač i škrgut zuba.

Institucija crkve i njeni vjernici nisu zakopali samo jedan talent, nego sve talente što su ih Bog, Vječni, i Njegov Sin, Isus, Krist, dali čovječanstvu. A svi oni koji pripadaju instituciji crkve, koji su plivali skupa u struji tradicije, mislili su i postupali isto kao i crkveni dostojanstvenici, jer su njih slijedili.

U pogledu na današnju situaciju može se reći: Kako struktura moći

crkve, koja se nasukala na svoju tradiciju, tako i crkveni vjernici, država, koja crkvenim poglavarima veže cipele, i znanost koja manipulira život – svi su oni zakazali. Dvije tisuće godina nakon Krista očigledno je da ono što su kao istinu objavila tri moćna anđela «navjestitelja», zarobljena svijetom i vezana tradicijom, crkva, znanost i država, nije donijelo ništa.

Kako izgleda bilanca? – Među ljudima je nezadovoljstvo, laž, prijevara, nasilje, borba, strah i očajanje. Širi se bijeda i nevolja svake vrste. U, na i nad Zemljom više ništa nije onako kako je nekada Bog dao čovjeku. Sebičnost, samovolja, pohlepa i nesmiljenost su prirodu oskvrnuli, zagadili, razorili, zatrovali, izmučili i umorili.

Princip navigacije ptica, riba i svih životinja mora, rijeka i jezera oštećen je djelovanjem čovjeka. Mora i ostale vodene površine ispunjene smećem, otpacima, nečistoćom i kemikalijama svake vrste, zagađene naftom i izlovljene, postale su kloakama u kojima izumire život. Životinje u i na zemlji pate, pate i jedno propadaju zbog moćnog razmetljivca čovjeka koji se sasvim postupno sam guši u vlastitoj ego-zabludi.

On im osporava dostojanstvo koje kod sebe drži nedodirljivim, da bi ih ponizio u okrutnim pokusima na životinjama; on im osporava pravo na slobodan razvoj, što ga zahtijeva za sebe, da bi ih mučio u uskim kavezima i torovima masovnog uzgoja životinja za industrijsku proizvodnju mesa; on im osporava pravo na obitelj, kako bi kravama oduzeo teliće; i prije svega im on osporava pravo na život, da bi ih bezobzirno klao, premda je u međuvremenu dokazano da mesna hrana nije nipošto nužna za zdravu ishranu, nego joj štoviše škodi.

Premda čovjek i njegova djela idu ususret propasti, on još uvijek smatra da mora polagati pravo na vlast nad svime za što vjeruje da je ispod njega.

U posljednjih 25 godina Duh Božji iznova opominje čovječanstvo preko Svog glasnogovornika, kojeg On, Sve-Jedan svemira, naziva Svojom proročicom i izaslanicom. On poziva ljude na spoznaju i obraćanje. Isus, Krist je preko proročke riječi poučavao ljude putu k Njemu, koji je život u Bogu, Vječnome. On je govorio o čišćenju osjetila i osjetilnih strasti, pri čemu je žigosao i mesnu hranu te pozvao ljude da malo pomalo

ostave konzumiranje mesa. «Malo pomalo» znači sasvim postupno čistiti osjetila primjenom Deset Božjih zapovijedi i Njegovoga Govora na Gori.

Krist je međutim jasnim riječima govorio i o apokalipsi što će se sručiti na čovječanstvo onda kada ono bude preziralo život koji On jest, tako što čovjek i nadalje muči, zlostavlja, kolje i jede životinje koje su čovjekova mala braća i sestre, da bi zadovoljio ogrubjela osjetila.

U sadašnjosti Božja riječ je lako dostupna svakome čovjeku na cijeloj Zemlji, jer Duha Božjeg je moguće čuti na cijeloj Zemlji. Već mnogo godina Njegova riječ objave struji u svijet preko mnogih radio i televizijskih kanala. Mnoge knjige i kasete, koje su bile prevedene na mnoge jezike, mogu se dobiti u svim zemljama kugle zemaljske. I na Internetu se može pročitati Njegova poruka. Kao u svim vremenima u kojima je Bog govorio preko proroka mnogi ljudi prepoznaju istinu, ali nedostaje im istrajnosti da slijede Njega, Isusa, Krista.

Mnogi ljudi poznaju izreku: «Tko neće slušati, mora osjetiti.» Otprilike godinu dana prije nego je započela nesreća, ubijanje stotine tisuća životinja jer su bile oboljele

od BSE kao i od slinavke i šapa, Vječni je rekao da je Zemlju sa svim životinjama i biljkama koje je On nekad bio povjerio ljudima, uzeo i uzdignuo ih k Sebi. To se dogodilo zato jer je čovječanstvo tisućljećima zlostavljalo, onečišćavalo i na razne načine opterećivalo prirodu, biljke, životinje i minerale, vodu, zrak, dakle cijelu Zemlju; zato jer na zvjerski način muči i ubija životinje – tu spada i život u tlu, najmanja živa bića - i na taj način prezire prirodne zakone i ne odriče se jedenja životinjskih lešina. Njegove riječi među ostalim glase: *Dosta je s opačinama ljudske zlobe, s prijestupima protiv hraniteljice čovječanstva, Majke Zemlje!*

Bog je rekao (u godini 1999.) i: *Bijedna stvorenja koja vjeruju da mogu nadigrati Stvoritelja morat će uskoro shvatiti da im se Majka Zemlja više ne pokorava. Zemlja je sad Moja i činit će ono što je Moja volja. To znači da će im uzroci, prijestupi ljudi protiv Majke Zemlje, sve brže prilaziti kao posljedice.**

Otada se alarmantni događaji u cijelom svijetu nižu jedan za drugim. Je li to slučajno?

U nastavku nekoliko najočiglednijih primjera za podsjećanje:

- Mozambik, Zimbabve, i ostala područja Južne Afrike tjednima trpe poplave velikih razmjera. Neposredno je pogođeno pet milijuna ljudi, više od 150 ih je poginulo, pola milijuna je bez krova. Šire se kolera, malarija i ostale pošasti.
- Na sjeveru i sjeveroistoku Indije blizu 1500 poginulih uslijed teških poplava.
- Mongoliju pogađa najoštrija zima posljednjih 50 godina. S govedima i konjima izumire i nač in života i kultura 2,4 milijuna nomada.
- Cikloni na Pacifiku i Sjevernom Atlantiku. I na našim geografskim širinama uraganske oluje pričinjavaju pustošenja, naročito u biljnom i životinjskom svijetu.
- Katastrofalne suše u Kini i Indiji: Žene često moraju sa svojim krčazima hodati i po 20 km

* Brošura *Gabriele-Stiftung. Das Saamlinische Werk der Nächstenliebe an Natur und Tieren. Dein Reich kommt – Dein Wille geschieht. Bete und arbeite*, str.11 besplatno se može dobiti kod Gabriele-Stiftung, Max-Braunstr. 2, 97828 Marktheidenfeld

daleko po okamenjenoj, ispu-
canoj i vreloj zemlji da bi os-
kudno opskrbile vodom svoje
obitelji. Nisu pogođeni samo
ljudi. Na tisuće goveda krepava.
Mali posjednici gube osnovu
svoje egzistencije.

- Šumski požari u Grčkoj i Rusiji
bjesne tjednima. Također i na
zapadu USA i Novog Meksika
dugo traje period suše. Izgorjelo
je mnogo tisuća kvadratnih kilo-
metara šume. Moraju se eva-
kuirati tisuće ljudi.
- Širom svijeta povišenje tempe-
ratura. Tope se goleme ledene
mase na jugu i sjeveru Zemlje,
naročito glečeri. Razina mora se
povisuje. Niska područja – ta-
kođer i na zapadu i sjeveru
Njemačke – dugoročno se sma-
traju ugroženima.
- Magnetsko polje zemlje stalno se
znatno koleba i ukupno postaje
slabije. Ptice selice bez orijen-
tacije lete u krivom smjeru.
- Magnetski sjeverni pol se od 19.
stoljeća pomaknuo za više stotina
kilometara. Znanstvenici govore
da je moguće da Zemlja smjera
skok polova.

Još u 80-im godinama čuli smo
od Duha Božjeg da zemljina os već
pokazuje prijelom.

Neće samo naš planet doživjeti
promjenu polova. Doba Duha nado-
lazi moćno. Kraljevstvo Božje na
ovoj Zemlji ukonačivat će samo
ljude Duha. Oni su odložili svoje
promjene polova – programe sebič-
nosti, htjenja da se bude i da se ima.
Oni u svemu iskazuju čast Bogu,
žive i djeluju u Njegovoj volji. Oni
ispunjavaju zakon, Boga, u svom
čuvstvovanju, osjećanju, mišljenju,
govorenju i postupanju.

Katastrofe Zemlje su zrcalna
slika katastrofe čovjeka. Ni elemen-
tarne snage – vatra, voda, zemlja i
zrak – više se ne pokoravaju čov-
jeku. One otresaju ono što im je
čovjek natovario od agresija, raz-
aranja, onečišćenja, od materijalnog
mišljenja koristi i iskorištavanja.
Čovjeka pogađaju posljedice njego-
vih uzroka.

Zadnjih godina je također bilo
žive vulkanske aktivnosti i potresa.
Što je uzrok tome? On leži opet kod
čovjeka.

Zemlja ima za cilj profiniti se;
ona pokušava od svega što se
raspada stvoriti novo. Tako od
fosilnih prašuma nastaju nafta i
ugljen. Umjesto da Zemlji pomog-
nemo, npr. čistiti šume i drvo

iskoristiti, mi iskorištavamo Zemlju. Uzimamo naftu za svoje svrhe, za profit onih koji je skupo prodaju. Isto tako Majci Zemlji oduzimamo ugljen, minerale, kamenje i drugo.

Kako će se ponašati ljudsko tijelo iz kojeg se hotimice izvade organi tj. odstrane operacijom? – Dakle ne trebamo se čuditi što Zemlja podrhtava i u groznici se trese.

Širom svijeta pošasti su u napredovanju. I bolesti koje su se smatrale suzbijenima, pojavljuju se opet. Dijelom s varijantama uzročnika koji su otporni na raspoložive lijekove.

- Stotine tisuća ljudi godišnje samo u jugoistočnoj Aziji obolijeva od malarije. Jedan posto od njih umire. Sada se prijenosnik malarije, jedan komarac, može sresti i u Europi i Sjevernoj Americi.
- Mnoge epidemije dolaze iz životinjskog carstva u koje čovjek zadire: BSE; virusi gripe od kokoši i svinja iz Azije; Aids od majmuna iz Afrike. Kuga opet dolazi. U Rusiji se širi epidemija tuberkuloze.
- Izumiranje vrsta se nastavlja. Dnevno izumire do 130 životinjskih i biljnih vrsta.

U ovom vremenu – uslijed zračenja božanskog svjetla, preko saveza Boga sa Zemljom i životinjama – sve dolazi u pokret, sve postaje očigledno. To što služi Duhu Božjem na Zemlji postaje vidljivo; jednako tako se raskrinkava sotonsko. Svjetlo istine iznosi sve na vidjelo, kako u velikome tako i u malome, u životu pojedinca. Ono protivno, što je protiv Krista, biva prepoznato kao to što jest.

Ludilo ljudi našlo je izraza u kraljem ludilu. Zaštitnici životinja upozoravaju da se životinje rasplođuju subvencijama. Porezni platiša je dakle uvučen u to ludilo, htio on to ili ne. To se ne može zastupati ni moralno ni etički!

Sada se lamentira o tome da se mnoga goveda ubijaju zbog BSE-a. To je dvolično. Zašto se drži toliko životinja? Da bi ih se malo pomalo pojelo, da se ne kaže požderalo. Kada se životinje drže da bi ih se konzumiralo, to se ne slaže s dostojanstvom čovjeka kao djeteta Božjeg. Tada se može govoriti samo o «žderanju».

Uostalom: I kad se životinje promatraju kod jela, automatski se postavlja pitanje: «Žderu» li životinje ili žderu ljudi? Promatrala sam, životinje jedu.

Nečovjek – žderač leševa. I to u višestrukom pogledu. Jer to što je bilo sadržano u životinjskom brašnu, hrani za životinje, nemoguće je opisati: otpaci iz klaonica, veterinarskih ordinacija i pokusnih laboratorija sa životinjama; već je jednom bila pridodana također i ljudska placenta; čak su lešine pokusnih životinja farmaceutske industrije kojima su bile ubrizgane kancerogene kemikalije završile u životinjskim jaslama, isto kao i nasukane ulješure koje su bile pune štetnih tvari kao DDT i PCB. One su morale biti uklonjene kao opasan otpad. Ali opasan otpad je bio samljeven, skuhan i isprešan i stavljen pred goveda i svinje. Tako je sve završilo u nedjeljnom pečenju na čovjekovoj trpezi. Na početku i na kraju prehrambenog lanca su otrovne lešine. Čovjek – kanibal.

Neki se ljudi sada distanciraju od mesa. Jer otpad što smo ga sami stvorili konzumiramo s užitkom ipak najviše preko prehrambenog lanca. Naš izmet, naš talog i produkti otpadaka dolaze na polja kao mulj iz postrojenja za prečišćavanje. Zagušit ćemo se u vlastitoj prljavštini. Tada nam treba pomoći gospod doktor koji je zaražen istim ili sličnim sredstvima za jačanje.

I polja više ili manje pate od BSE-a, jer i ona su prepuna tvari nositelja što su dovele do BSE-a.

Konzumiranje naših sustvorenja postaje sve opasnije. Mesojedi koji su se odrekli govedine morali su utvrditi da ni svinjetina više nije sigurna, jer su cijela stada bila kljukana antibioticima. A tko je htio preći na ribu, saznao je iz Brisela da su ribe iz Sjevernog i Baltičkog mora zagađene dioxinom. Više se čovjek ne može pouzdati niti u domaće šarane i pastrve jer ih hrane s mrtvim drugovima njihove vrste iz Sjevernoga i Baltičkog mora. Na kraju je bilo zatvoreno i pribježište k peradi: Savezni ured za zdravlje nije isključio mogućnost prijenosa BSE ni kod gusaka i pataka. Čak kod nojeva, na čiju su konzumaciju mnogi prešli, otkrivene su nedavno iste rupe u mozgu kao kod goveda inficiranih BSE-om. Sve više životinja uskraćuje sebe pohlepi čovjeka.

Ali strast za mesom očigledno se ničim ne može impresionirati: Budući da mesojedi sada pojeduju više peradi od govedine i svinjetine, posvuda nastaju velike farme za tov peradi. Zaštitari prirode i životinja zvone na uzbunu. To što se odigrava u tim peradarskim farmama, u kojima na najužem prostoru mora

živjeti do 40 000 životinja, nije moguće opisati: Životinje se zbog agresije i straha ključaju do krvi, zbog čega im spaljuju kljunove ili odrežu prste. Mnoge obolijevaju zbog čega se upotrebljavaju tone antibiotika. Zaštita životinja je pogažena – ali što to brine potrošača koji s užitkom mljaska svoje tovljeno pile!

Na posebno jezovit način povezani sa sudbinom životinja su oduvijek lovci:

Lovci opravdavaju svoj krvavi zanat time da trebaju brinuti za ravnotežu u prirodi. Navodno kad bi bilo previše životinja ili jedne životinjske vrste, one bi mogle uzeti maha. To se međutim ne potvrđuje promatranjima u pretežno nenaseljenim područjima Zemlje.

Novija istraživanja ekologa su pokazala da životinje raspolažu unutarnjim mehanizmom za reguliranje rasta populacije. Tako je primjerice kod slonova utvrđeno da o stopi rasta ne odlučuje ni glad ni smrt, već fleksibilnost ženskih životinja na početku spolne zrelosti. Prijeti li prenapučenost, stopa rađanja opada. Slično je utvrđeno

kod jelena, losova, jaraca i ostalih velikih sisavaca. Također se i mnoge ptičje vrste, prema gustoći svoje populacije, suzdržavaju prilikom ležanja na jajima. Bude li ustrijeljeno mnogo pripadnika vrste, tada u akciju stupaju rezervne individue koja ne leži na jajima, i opet raste više životinja nego što ih je postojalo prije ubojstva ptica.

Nijedna vrsta se ne razmnožava bez mjere i cilja. Populacije se ne ograničavaju izvana borbom i smrću, nego unutarnjom mjerom.

Lov nije u tu svrhu dakle samo neprikladan, nego i potpuno nepotreban. U brošuri *Zaklada Gabriele. Zamlinsko djelo ljubavi prema prirodi i životinjama**, str 12 čitamo što o tome ima reći Bog, premudri i svemogućí Stvoritelj univerzuma:

Životinje u šumi i polju su bez zavičaja, jer podmukli lovci plijena vrebaju stvorove da bi ih ustrijelili.

Mnogi ljudi pogrešno smatraju da bi oni morali održavati ravnotežu u prirodi. Bog reče: Ja Sam poravnanje u cijeloj beskonačnosti, a također i u prirodnim carstvima Zemlje. Nisu Mi potrebni teški (važni) ljudi, koji vjeruju da moraju održavati ravnotežu.

* *Zaklada Gabriele. Zamlinsko djelo ljubavi prema prirodi i životinjama.*

Čovjek se zbog toga ne mora praviti umjetnim razbojnikom da bi zamijenio «prirodne neprijatelje». On ometa samo unutarnju harmoniju prirode, raskida socijalna udruženja životinja, razara njihova počivališta i područja ishrane i izaziva opsežna putovanja izvan prirodnog ritma.

Kod divljih svinja npr. lovci kao prvo na nišan uzimaju i odstrel krmaču koja u čoporu ima vodeću ulogu. Što se time ne samo ometa nego se čak razara socijalna struktura životinja, zeleni kaput ne mari. O tome objašnjenje jednog profesionalnog lovca: *Vodeća krmača vodi i organizira. Tko je ubije, taj razara socijalnu strukturu cijelog čopora. Njen odstrel ostavlja za sobom nesređenu gomilu koja u svojoj dezorijentaciji počinje lunjati, nekontrolirano se razmnožavati i napokon činiti štete na polju.* (SZ, 16.12.2000.)

Uistinu dobar primjer koji pokazuje kako lovac »održava ravnotežu prirode«!

Jeste li već znali kako se ostvaruje sretan lov i što konzumirate kao lovačku zahvalu?

Kod zečeva npr. lovac svoju «sreću» traži u naboju

sačmom koja žrtvi prorešeta ne samo kožu već i živčani sustav ispod nje. Zečevi se previjaju od bola i često viču kao mala djeca. Tada se približava ponosni lovac i umlaćuje životinju koja cvili – batinom, drškom noža, kundakom svog oružja ili rubom dlana; naravno da je potrebno više udaraca dok lovac ne «uspije». Ni u kom slučaju to nisu nedopušteni ispadi, već se tako preporuča na tečajevima za lovce. Sretan lov!

I kao lovačku zahvalu tada možete uživati u svome zečjem pečenu. Tu i tamo ćete pritom zagristi

još po neko zrno sačme. Možda ćete sljedeći put misliti kako biste se osjećali kad bi vam netko nabio pod kožu sedamdeset i pet takvih sačmi i kad bi vas nakon toga umlatio kundakom.

Možda ćete si nakratko predstaviti i zeca kako je razrogačenih očiju i podignutih ušiju poskakivao po livadi kad ga je pogodio smrtonosni hitac da biste ga vi mogli pojesti. Ne želite li se ubuduće ipak radije odreći tog obroka?!

Na srne i divlje svinje junačni lovac ne puca jednostavno patronama, već mecima što se u nutrini pogođene životinje povećavaju, odnosno dijele (ekspanzivni meci) ili iskrivljuju (deformirajući meci). Zašto? Da bi iz pogođene životinje izbilo što je moguće više «znakova

za traganje» - krv, sadržaj želuca ili crijeva, dlake, komadići kostiju itd. To treba olakšati traganje za ranjenom divljači koja još nije mrtva. Da ne bi divljač pri tom «traganju» opet pobjegla, puštaju je da nekoliko sati «boluje», kako kažu lovci. Tek onda pronauđu umiruću životinju, da bi je konačno ubili hicem iz blizine. Umjesto tog načina ubijanja u lovačkoj tradiciji je i klanje životinje. Velik dio kopitara, npr. srna, jelena, lopatara, divokoza, divljih svinja, umire na taj način nakon satima dugog mučenja. Čim je životinja napokon mrtva, biva odmah «otvorena». Crijeva i ostale iznutrice čupaju se iz još toplog tijela. Postupanje lovca pritom se jedva razlikuje od postupanja krvočne grabežljive zvijeri, što običavamo označiti kao «bestijalno».

Sve to važi kao »lovački tradicionalno«. Kad naručujete svoje sljedeće srneće pečenje, možete razmisliti o tome koliko dugo je Vaša žrtva za jelo nastrijeljena i skoro onesviještena od bolova hramala kroz šumu, kako bi ostavila svoje «znakove za traganje». Patnja što ju je životinja pri tome doživljavala dovela je do proizvodnje i izlučivanja hormona i još uvijek se nalazi u Vašem pečenju. S njime Vi jedete i patnju. Hoćete li to stvarno?

Preko 300.000 lovaca u Njemačkoj godišnje unose nemir, strah, stres, nered, patnju i smrt u šume i polja. 13.000 do 15.000 životinja svakodnevno biva odstrijeljeno s udobnih čeka ili zamkama ubijeno na okrutan način, često u neizmjerljivim mukama kada nastrijeljene i ranjene leže uokolo ili se u željeznim zamkama koprcaju dok ne uginu. Životinje zapravo nemaju šansu da trče za svoj život.

Riječ «lov» koliko god je loša, prikazuje se još kao uljepšavanje. Zapravo radi se o pohoti za ubijanjem. »Lov je uvijek oblik rata«, rekao je Goethe. «Lovstvo je sporedan oblik ljudske umobolje», utvrdio je Theodor Heuss, prvi predsjednik Savezne republike Njemačke, koji je kao ne-lovac morao ići na lov s diplomatima. «Od ubojstva životinje do ubojstva čovjeka je samo mali korak», rekao je ruski pisac Lav Tolstoj.

Sve više ljudi to sluti. Ankete potvrđuju sve veće odbijanje lova. Više od polovice stanovništva – dvije trećine svih žena – odbija masovno ubojstvo u šumama.

U godini 2000. mediji su objavili neobično mnogo nesreća u lovu. Nekoliko primjera: *Lovac ustrijelio lovca. Rim – Tragična nesreća u*

lovu kod Cunea (Sjeverna Italija): 39-godišnjak u lovu na divlje svinje omaškom ustrijelio svog prijatelja. Od jada ispalio si je sam metak u glavu. Dvojicu muškaraca pronašli su tek nakon dva dana.

Drugi događaj: *Jedan lovac ubija drugoga. Metak se odbio od kamena: Krajnje tragične su okolnosti nesreće u lovu u Mađarskoj u kome je bio ubijen 54-godišnji apotekar iz Bad Neustadta. Kao što je objavljeno, otac obitelji s prijateljima lovio je divlje svinje. Kao što izvještavaju mađarske novine, 54-godišnji lovac i jedan kolega lovac sa susjednih čeka pucali su na divljač. U pokušaju da iznova pogode već nastrijeljenog vepra, metak iz oružja lovca odbio se od nekog kamena u pravcu druge čeke, gdje je pogodio apotekara ravno u srce. (Bijeli konj Br. 8, travanj 2000.)*

Novine *Bijeli konj* ovako sažeto prikazuju nekoliko sličnih događaja:

Serijsa nesreća. I lovci žive opasno.

Ovogodišnje otvaranje lova na jelene u Sjedinjenim Državama doživjelo fujasko. Jer ovoga puta među mrtvima – pored tisuće jelena – bilo je i devet lovaca.

U saveznoj državi New York dvojicu su lovaca smatrali životinjama i ubili. Jedan je od uzbuđenja doživio srčani infarkt, četvrti je pao s čeke i slomio vrat. U Wisconsinu je također bio ustrijeljen jedan lovac, a četvorica su doživjela smrtonosne srčane infarkte.

U državi New York vlasti su zbog sve većeg broja jelena tražile od lovaca da odstrijele što više životinja.

I u Novom Zelandu je jedan lovac doživio nesreću u lovu – od svog psa. Upravo kad je on htio zaklati nastrijeljenog vepra, njegov je pas skočio na pušku što je ležala na zemlji. Bila je puna i otkočena, metak je pogodio lovca u koljeno. On se dovukao do ceste i tamo je morao čekati šest sati dok su ga našli. Što je bilo s nastrijeljenim veprom, nije pisalo u novinama.

Komentar redakcije: To što čovjek načini životinjama, vraća mu se natrag. To je odavna poznato. Novo je jedino to da posljedica može nastupiti tako brzo.

Bi li moglo biti da ovdje imamo posla sa zakonitošću odašiljanja i primanja, s kauzalnim zakonom? Zakon sjetve i žetve ima pušku koja pogađa bolje od svakog lovca!

Od prije nekoliko godina sve više i više dolazi u modu «udoban lov».

Prave se ograđeni prostori, takozvane lovne ograde u kojima se čuvaju npr. divlje svinje, njeguju se i razmnožavaju. Tove se čak dobrom krmom.

280 hektara veliko je lovište Cloppenburga, površina koja bi u svakom slučaju mogla prehraniti 15 divljih svinja, ali na kojem on drži najmanje 300 životinja. Tko je tamo prošetao, imao je dobre izgledе sresti pitome čekinjaste životinje. Neke su svinje bile čak poimence poznate u obližnjem Niersbachu, primjerice krmača Rita za koju se u selu kaže da je rado isprosila «kruha i jabuka od obitelji s djecom». Jedan vepar, priča se u selu, pokušao je čak da od svojih lovaca traži hranu...

Sve do onoga 31. listopada prošle godine oni su životarili ugodnu svakidašnjicu u takozvanoj lovnoj ogradi poslovnog čovjeka Ulfa Cloppenburga iz Düsseldorfa – ne sluteći u koju svrhu ih je on tamo smjestio i tovio ... (DIE ZEIT, 22.4.1999.)

Najviši lovac Njemačke, Constantin Freiherr von Heeremann, drži moralno besprijeekornim iz zabave pucati na pripitomljene divlje svinje. «Tu se lovilo čestito. Tu se lovilo po lovačkom običaju» uvjerava on. – Na saveznom danu

lovaca on je objasnio da je po lovačkom običaju *lov* «koji strahopoštovanje i obzir prema životu uzdiže u vlastito nastojanje».

To je za čuđenje! Tu ipak nešto nije u redu, kaže neiskusni suvremenik, obdaren zdravim ljudskim razumom ...

O «strahopoštovanju i obziru prema životu» razjašnjenje može dati i sljedeći citat iz već spomenutog članka u DIE ZEIT-u:

Lovne ograde su prvobitno feudalna tekovina koja je prije svega u 16. stoljeću bila u velikoj modi. One su s jedne strane trebale povisiti kvotu pogodaka plemenitih lovaca, s druge strane zaštititi polja seljaka od divljači i divljih lovova. Danas takve ograde imućnim lovcima olakšavaju da bez muke ili dugog čekanja između dva poslovna termina dođu na potez. Lovački časopisi vrve od oglasa. «Sto posto uspješan lov! Iskonsko ograđeno lovište divljači u Bavarskoj šumi iznajmljuje odstrel jelena i muf-lona», kaže se primjerice tamo. Osamljenost u miljeu lovaca ograđenih lovišta vrijedi potpuno kao argument prodaje: Tako se mogu «skriveno i potajno, zaštićeno od pogleda javnosti» doživjeti «naj-

uzbudljiviji trenuci godine lova na crvene jelene svih kategorija kao i rijetke veprove», tako jedan Allgäu-jac promiče svoje ograđeno lovište.

Uostalom: Sva ta lovišta nipošto nisu tako feudalna i velika kao ono Ulfa Cloppenburga, o kojem je upravo bilo riječi. *Najmanja su veličine tek 75 hektara*, piše DIE ZEIT.

S punim pravom se za to može reći: Feudalne tekovine, lovne ograde, tu su zato da se životinje podmuklo ubijaju. Jedan savjet svim vegetarijancima i onima koji su na putu da postanu vegetarijancima, i koji se ne ubrajaju u feudalnu gospodu, kojoj je potrebna njena tradicionalna lovačka sreća i koja tradicionalnu lovačku zahvalu vidi i doživljava, među ostalim, u životinjskom kanibalizmu. Po zakonu «Svakoj akciji slijedi reakcija» ili «Svakom uzroku slijedi odgovarajuća posljedica» ljudi koji podmuklo ubijaju životinje, dožive svoju «moralno-etičku» smrt. Umorstvo životinja je smrt ljudi.

Na taj način može također izumrijeti feudalno gospodstvo ljudi, tako da se na Zemlji postupno bude sloboda i bratstvo, također i prema životinjama koje su čovjekova mala braća i sestre.

Ponašanje mnogih lovaca koji ispred svojih čeka okupljaju životinje na jaslama, podsjeća na scenu iz nagrađenog filma «Schindlerova lista». U tom filmu komandant jednog koncentracionog logora načinio je sport izlazeći već u rano jutro na balkon svoje kuće koji je nadvisivao prostrani koncentracioni logor kao lovačka čeka. On je zatim sasvim spokojno kroz durbin svoje lovačke puške među zarobljenicima izabirao jednu ili više žrtava koje je ubijao sa po jednim jedinim hicem.

Ljudske žrtve u koncentracijskim logorima se ne mogu uspoređivati sa žrtvama životinja u šumama, niti nadglednici logora s lovcima – ali način ubijanja i užitak u tome su jezovito slični. U spomenutom filmu žrtve su izručene na milost i nemilost ubojici, ubojica izigrava gospodara života i smrti. Utegnuti precizni strijelac nije dopustio da mu itko osporava njegovo pravo na ubijanje; državna vlast je stajala iz njega, dok nije kasnije napokon ipak završio na vješalama.

Neka nitko ne pomišlja da je to prošlo. Taj scenarij prema životinjama traje i ima svoje posljedice. Kada će one pogoditi danas živuće Nijemce? Jer to što smo posijali, mi ćemo i požeti. S pošastima životinja to je već počelo.

Potencijal agresije, koji je – kao što pokazuje njemačka povijest posljednjih 100 godina – latentno uvijek postojao, može se, navodno bez vlastitog rizika i nekažnjeno iskaliti još samo na bezazlenim i bespomoćnim životinjama.

Sigurno nije slučaj da se u dijelovima Njemačke, npr. u Donjoj Franačkoj za primjenjivanje agresivskog potencijala, podižu ogromni streljački tornjevi što izgledaju kao vjerne kopije stražarskih tornjeva u koncentracionim logorima. Takvi se streljački tornjevi najradije postavljaju na granici sa susjednim lovištem, dakako da ne bi neka životinja živa prešla granicu. Čim neko jaderno stvorenje pruži makar samo glavu preko granice lovišta, biva pomoću durbina ustrijeljeno bez milosti.

Mnogi ljudi ravnodušno promatraju radotu te brutalne vrste čovjeka, kao što je i većina ljudi činila u filmu Schindlerova lista kada su ljudi pored njih bili progonjeni i ubijani. Danas partije koje se prse s riječju «kršćanska» u svom imenu, podupiru podmukli potencijal ubijanja tako što uspješno uništavaju nastojanje da zaštita životinja nađe uporište u ustavnom pravu i da se ograniči legalno umorstvo iz pohlepe.

Ali onako kao što je tvorničar Schindler u spomenutom filmu osobnim zalaganjem i uz veliki rizik, suprotstavljajući se moći vladajućih spasio mnoge ljude čije je ime pisao na jednoj listi, danas postoji nada za prirodu i životinje. *Zaklada Gabriele. Zamlinsko djelo bližnje ljubavi za prirodu i životinje*, dobrotvorna organizacija u stalnom rastu, postavila si je za cilj osigurati životinjama prostor za preživljavanje i spašavati ih od proganjanja ogrubjelih i beskrupuloznih ljudi. Ovoj dobrotvornoj organizaciji stoji na raspolaganju nekoliko stotina hektara zemlje na kojoj mjerilo postupanja nije brutalnost čovjeka nego poštovanje svih Božjih stvorenja.

Ubojstvo životinja ponekima nije dovoljno. Upravo feudalna gospoda oduzimaju životinjama, među ostalim, životni prostor. Oni ih natiskaju u usku poljanu i gromoglasno obznane da ima previše životinja, da su štete na poljima i u šumi neizmjerne. Zbog toga – to je njihov nazor – životinje se moraju upucati, o strijeljanju tu više ne može biti govora.

Dajte životinjama životni prostor što im pripada, tada bi moglo postupno prestati umorstvo životinja, i jedva da će više biti šumskih šteta i šteta u prirodi.

Na uskome životnom prostoru nema dovoljno hrane. Feudalna gospoda naravno ne znaju da glad čini očajnim i ne dopušta izbirljivost. Tako je i kod životinja; one su gladne i stoga jedu sve što im je dostupno.

U ogradama za divljač životinje su zatvorene u još užem prostoru, ali samo dok im feudalna gospoda ne zadaju posljednji udarac.

Tko hoće feudalnoj vlasteli prepustiti da se sama upropasti, postat će ili ostati vegetarijanac. Cijenjeni sugrađani: Nemojte više jesti meso, prepustite ga feudalnoj gospodi, ako oni to hoće! Kad zatim malo pomalo izbije Kreutfeld-Jakobova bolest, mogu se, ukoliko bude moguće, uzajamno njegovati i eventualno pozvati na molitvu svećeničku kastu, ukoliko već ona sama ne pati od purećeg pečenja.

Lovci bi trebali biti čuvari divljači, čuvari prirode i životinja, ali oni su postali lovci koji životinje tjeraju, gone, tlače i upucavaju gdje god ih sretnu.

Jedna riječ Krista iz Njegovog djela objavljena *Ovo je Moja riječ**:

Teško lovcima i teško onima koji žude za mesnom hranom! I lovci i oni koji poput kanibala proždiru meso životinja bit će mučeni i proganjani od bola, patnje i stradanja životinja. Isto vrijedi i za one koji oskvrnjuju biljna i mineralna carstva. I oni će trpjeti poradi svojih nedjela. Što čovjek sije, to će i žeti. (str. 133)

Ako su već lovci vrsta s vrlo čudnim, tj. izopačenim mentalitetom, tada se smije biti znatiželjan što će se doista pokazati kada se svećenici, župnici, ili ostali dostojanstvenici crkava što se nazivaju kršćanskima, bave temom lova.

Na Internetu se moglo pročitati:

*Pastor preko Interneta želi «Horido*i sretan lov».* Evangeličko-luteranski pastor iz Lüchowa, teolog i dugogodišnji lovac, nudi upute za Hubertusove mise.

Samo nekoliko njegovih izjava:

Kod Hubertusovih misa radi se o «zahtjevnom osvještavanju položaja čovjeka u stvaranju ... On raspravlja o tom kako se može spojiti ubijanje životinja u lovu s kršćanskom etikom ... Mora se skrbiti o divljači. Odreći se lova ne znači odgovornost nego zanemari vanje ...» (epd Niedersachsen-Bremen/b2073/18.8.2000.)

Dag Frommhold tvrdi: *Nijedan lovac među sebi ravnima ne osporava da mu lov, ubijanje i pljačkanje, pričinjava radost; međutim daleko manje (tradicionalnih) lovaca javno priznaje tu činjenicu – oni znaju zašto. (www.tierbefreier.de)*

U jednoj službi Božjoj u čast zaštitnika lovaca, sv. Hubertusa, u Dieburgu kaže se: *I lovci bi trebali postupati u skladu s redom Stvaranja. U to zacijelo spada i odstrel životinja ... Naređeno je da lovački rogovi «odjeknu u čast Boga».* *Cehovska lovačka večer u župnom dvoru pridružila se službi Božjoj. (Darmstädter Echo, 17.11.2000.)*

* *Ovo je Moja riječ. A i Iľusovo evanđelje. Kristova objava što je u međuvremenu poznaju istinski kršćani u cijelom svijetu, 970 str. tvrdi uvez, UNIVERZALNI ŽIVOT, Zagreb, tel. 01615 50 90, faks 01 611 70 86*

** Horido = lovački svečani uzvik

Bog ne želi čast koja je samo ljudska samopočast. Bog je preko Jeremije rekao nešto sasvim drugo: *...ja ništa ne rekoah ocima vašim o paljenicama i klanicama, niti im što o tom zapovjedih kad ih izvedoh iz zemlje egipatske.*

U okrugu Germersheim dekan Hirsch objasnio je sljedeće: *Korištenje životinje obilježeno odgovornošću i uvažavanjem je legitimno pravo čovjeka i baš lovca, koji osobnim zalaganjem čini sve što mu je moguće za očuvanje prirode.* (Die RHEINPFALZ, 17.10.2000.) «Sve što mu je moguće» znači : Bezobzirno upucati životinje.

Ovaj kratak uvid je dovoljan. Shvaćamo zašto je Bog doista rekao: Dosta je! Mjera je puna.

Vidi se koliko se fleksibilno postavljaju muževi crkve prema različitim zahtjevima javnog života. U tome su se mogli vježbati zacijelo oko 1700 godina - ili mnogo duže, ako se u obzir uzme praksa Starog zavjeta. Svaki znanstvenik bibličar zna: Velik dio Staroga i Novoga zavjeta je krivotvorina – nije Božja riječ. U Starome zavjetu bili su to prije svega svećenici i dvorjani što su tijekom stoljeća zapisivali svoje predodžbe. U Novom zavjetu to

nisu bili suvremenici Isusa iz Nazareta što su sastavili «evanđelja»; iza imena «evanđelista» kriju se nepoznati autori koji su o Nazarećaninu znali samo po kazivanju što su drugi čuli i koji su opet umiješali svoje «teološke» predodžbe.

Lov je još uvijek najviše stvar muškaraca. I u katoličkoj crkvi viša posvećenja rezervirana su samo za muške teologe. Jedna misao povodom toga:

Da nisu svećenici i slične «dostojanstvene» «Božje slugе» bili oduvijek lakomi da od crkve, od upravljanja religijom, načine stvar muškaraca, ne bi bili provodili patrijarhat, ne bi dali vlast u ruke muškaraca, ne bi bili htjeli bezuvjetno isključiti žene, tada bi njihov nagonski život u svakom slučaju ostao donekle izbalansiran, a ne toliko ekstremno izopačen, kao što je to sada opet izišlo na vidjelo.

U Starom zavjetu vlastite životinjske sklonosti su se iskaljivale na nedužnom stvoru, a niti danas se još ima što prigovoriti mučenju i umorstvu životinja. U srednjem vijeku je poneki klerikalni pohotljivac uživao u mučenju i spaljivanju krivovjernica i navodnih vještica, danas se potvrđuje kao pederast – ogrješuje se dakle o

dječake, samostanske učenike i slično – i siluje opatice.

Čovjek koji muči i ubija životinje, često više ne osjeća kajanje. Njegova savjest, etičko-moralna kontrolna instanca, postala je tupa. On će ovisno o okolnostima tek preko zakona uzroka i posljedice opet postati svjestan što znači podnositi nevolju i patnju.

Užasno je vidjeti kako se zvjerski ponašaju ljudi. Postoji li još tračak nade? Možda tu i tamo postoje neki razumni ljudi koji prepoznaju što se kotrlja, koji puštaju da razum vlada i koji pomažu da se spase mnogi ljudi dobre volje. Da se spase od čega? Od čudovišta koje se izdaje za čovjeka i koje, bez pameti, a kamoli da upotrijebi razum, izaziva neviđeni svjetski kaos.

Mnogi ljudi znaju za zakonitost: «Svakoј reakciji prethodi akcija» ili «Svaka posljedica je izazvana uzrokom». Duh Božji je govorio i govori o sjetvi i žetvi. Žetva uvijek izrasta iz odgovarajuće sjetve. Obrnuto to znači: Iz sjetve se dade zaključiti o budućoj žetvi. Na osnovi ovih jednostavnih i logičnih povezanosti može se već danas

odgonetnuti dolazeća nesreća. Tko neće vjerovati što se k čovječanstvu kotrlja po zakonu sjetve i žetve, on će to saznati, jer vrijeme je zrelo. Žetva je u toku.

Na početku postanka čovjeka Duh Božji ljudima je dao Zemlju. Po smislu On je rekao: «Pokorite sebi Zemlju», što međutim ne znači iskorištavati Zemlju i sve što živi u njoj, na njoj i iznad nje, mučiti, hotimice ubijati, oplodivati životinje protiv prirodnog zakona, konzumirati životinje i još više toga.

U knjizi *Prorok* br. 15, *Životinje se tuže - prorok optužuje!** čitamo da je Bog dozvolio Mojsiju i tadašnjoj svećeničkoj kasti ubijanje, žrtvovanje i konzumiranje životinja. Ti rituali što su bili izvršavani sa životinjama međutim ne potječu od riječi Boga preko Njegovih istinskih proroka. Tadašnja svećenička kasta je to izmislila i obmanula narod da su to bili propisi ili čak zapovijedi jednoga i istinskoga vječnog Boga. Ta je laž ušla u usmenu predaju i bila je zapisana, tako da npr. u 3. Knjizi Mojsijevoj, Levitskom zakonu, danas još čitamo:

Dovede [navodno Mojsije] potom ovna za žrtvu paljenicu. Aron i

* Besplatno dostupna kod UNIVERZALNI ŽIVOT, Zagreb, Breščenskog 4, tel. 615 50 90, faks 611 7086

njegovi sinovi stave svoje ruke ovnu na glavu. Sad ga Mojsije zakolje. Onda krvlju zapljusne žrtvenik sa svih strana. Pošto isječe ovna na dijelove, Mojsije sažeže u kâd glavu, dijelove i loj. U vodi opere drobine i noge pa u kâd sažeže na žrtveniku svega ovna. Bila je to žrtva paljenica na ugodan miris – žrtva u čast Jahvi paljena – kako je Jahve naredio Mojsiju ...

U knjizi *Prorok* br. 15, *Životinje se tuže - prorok optužuje!** možete među ostalim čitati daljnje primjere ranoklerikalne poezije, ako želite.

Pokvareni način kako se u sva vremena postupalo i postupalo sa životinjama, potječe iz mnogobojstva, gdje su ljudi žrtvovali životinje kako bi umilostivili i udobrovoljili bogove. Preko proroka Staroga zavjeta Bog je govorio protiv životinjskih žrtava svake vrste. On je npr. preko Jeremije rekao: *Vaše mi paljenice nisu drage, nisu mi po volji klanice vaše (6, 20)*, preko Izaije: *Sit sam ovnujskih paljenica i pretiline gojne teladi. I krv mi se ogadi bikova, janjaca i jaradi.* (Iz 1, 11), i preko Hošea: *Jer ljubav mi je mila, ne žrtve, pozna-*

vanje Boga, ne paljenice. (6. 6) Ostale izreke sličnog sadržaja su među ostalim: Iz 1,13; 1 Sam 15, 22; Hoš 8, 11-13; Lev 5, 21-27; Jer 7, 22-28; Mih 6; 6-8; Ps 50, 9-21. Ove izvještaje je svećenička kasta očigledno previdjela kod svojih krivotvorenja Biblije.

Također i klanje životinja da bi ih se jelo, je takoreći životinjska žrtva.

Isus je žigosao svako nasilje nad životinjama, također i konzumiranje životinja. Ponetko će sada prigovoriti da je Isus jeo meso, isto tako i ribe koje su također meso. Ribe je On čak umnožio. O tome Krist Božji u Svome velikom djelu objave *Ovo je Moja riječ, Alfa i Omega* kaže sljedeće:

Ni apostoli ni učenici nisu naredili da se zakolje janje. No, međutim, i Meni su, kao i apostolima bili ponuđeni komadići pripremljenog janjeta kao dar ljubavi. Naši su nas bližnji time željeli darovati, jer bolje nisu znali. Ja sam blagoslovio dar i započeo uzimati meso. Moji apostoli i učenici učinili su isto. Odmah zatim postavili su mi pitanje po smislu: Mi bismo ipak trebali

* Besplatno dostupna kod UNIVERZALNI ŽIVOT, Zagreb, Breščenskog 4, tel. 615 50 90, faks 611 7086

ostaviti jedenje mesa. Tako si nam zapovjedio. A sada si i sam jeo meso.

Poučio sam Svoje: Čovjek ne smije nijednu životinju namjerno ubiti, kao što ne smije jesti ni meso životinja koje su ubijene radi jela. Ako su, međutim, ljudi koji su još neuki, pripremili meso kao hranu i pružili je svome gostu kao dar u obliku gozbe, tada gost ne bi trebao odbiti dar. Postoji razlika, da li čovjek jede meso iz požude ili iz zahvalnosti svome domaćinu za njegov trud.

Onaj koji zna, trebao bi ipak, ukoliko mu je to moguće i ako vanjske okolnosti i vrijeme dopuštaju, uputiti domaćina općenito ali ne uvjeravati ga da je to bolje. Kad vrijeme bude sazrelo, i domaćin će shvatiti te općenite upute. (str.707-708)

Moji učenici donijeli su mi kruh i grožđe da ih umnožim. Toga dana dali su mi i mrtve ribe da ih umnožim. Kada sam uzeo tu mrtvu supstanciju u Svoje ruke objasnio sam ljudima da se iz nje u velikoj mjeri povukao potencijal Očeve snage, visoka životna snaga, i da Ja ne stvaram žive ribe a da bi bile opet ubijene.

Objašnjavao sam ljudima da je život u svim oblicima života i da ih

čovjek ne treba namjerno ubijati. Ljudi, osobito djeca, gledali su Me tužno. Nisu Me mogli razumjeti jer su oni uglavnom živjeli od ribe, kruha i još ponečeg. Tada sam im po smislu govorio: Energije Zemlje još održavaju ribe čitavima. Tako vam Ja iz Očevog Duha neću podariti živu ribu, nego ću vam iz energije Zemlje stvoriti ribu koja je mrtva, dakle siromašna vibracijama. Ona nikada neće nositi život i neće moći biti ubijena. Ja ću vam pokazati kakvog je okusa živo – kruh i plodovi – i u usporedbi s tim, mrtva hrana.

I stvorio sam za njih iz energije Zemlje ribu koja je nosila malo duhovne supstancije. Dao sam im mrtve ribe i ponudio im da istovremeno jedu i kruh i plodove, da bi spoznali razliku između žive i mrtve hrane, između visoko vibrirajuće i nisko vibrirajuće hrane.

Uostalom: Tko se zabludom oslanja na izjavu da je i Isus jeo meso te da je stoga to dozvoljeno i ljudima, taj bi također morao – jednako tako dosljedno – živjeti po Božjim zapovijedima i Isusovom Govoru na Gori, što ih je Isus poučavao i primjerom ljudima živio.

Tko se dakle legitimno poziva na jedenje mesa, zato jer je navodno i Isus jeo meso, taj bi morao i inače usmjeriti svoj život na Božje zapovijedi i Isusov Govor na Gori. Iznimku čini samo onaj tko je shizofren.

Je li nam postalo normalno da životinje bježe od nas ljudi?

Jesmo li sebi već jednom postavili pitanje, zašto ptice, miševi, srne, zečevi, konačno sve životinje bježe od nas? Bilo u prašumi, u pustinji ili u našim šumama i poljima? Je li nam to baš «posve normalno»? Smatramo li to prirodnim, kao od prirode danim ponašanjem? Ili koji izgovor imamo?

Životni oblici prirode, dakle i životinje, tvore jedinstvo i komunikacijski su povezani jedni s drugima. Stotinama, tisućama kilometara udaljeni, jedna životinja zna o drugoj; ona osjeća je li drugome dobro ili mora patiti. Ta nevidljiva komunikacija već je bila eksperimentalno dokazana.

Kako reagira npr. život tla, sićušna životinjica kad je muče i ubijaju herbicidima, fungicidima, pesticidima, gnojem i gnojnicom? Ona odašilje signale, kao informacije; to je komunikacijska veza. Posvuda na Zemlji istovrsna živa bića opažaju kako je njihovim sustvorovima.

Strah od počiniteljâ očituje se odlaženjem od njih, tako da se životinje prestrašeno povlače, kad sretnu nekog počinitelja, čovjeka.

Koliko pate priroda i životinje zbog agresivnog ponašanja čovjeka, trenutno se u *Zakladi Gabriele* analizira i terenskim pokusima.

Da sobne biljke reagiraju na čuvstva i misli svojih vlasnika, zna se već odavna. Da se cvijeće boji kada mu se pristupa agresivno – npr. da ga se odreže – bilo je čak dokazano mjernim instrumentima. Prije nekoliko godina jedan japanski znanstvenik otkrio je da i voda pohranjuje i odražava naše misli i riječi. Njihove pozitivne ili negativne posljedice postale su razgovijetne u različitim slikama kristalizacije.

Ne može biti drugačije ni kada se tlo i najmanja živa bića muče s herbicidima i pesticidima ili s gnojem i gnojnicom. Također i održavanje lova osim mjerljivih šteta ima nevidljive negativne posljedice za sklad i jedinstvo prirode. Hici ne prestraše samo životinje nego također nanesu štetu životu biljaka i tla. Prva mjerenja su već obavljena. U pripremi je znanstvena studija.

Kada čovjek hrani životinje, tada one to osjećaju kao prijem pozitivne komunikacije. To lovci iskorištavaju. Ali oni hrane životinje šuma i polja samo da bi ih tovili ili da ih polaganjem mamaca namame kako bi ih mogli što udobnije ubiti.

Nedaleko od svojih položaja za strijeljanje lovci polažu npr. poslastice za divlje svinje – životinje su gladne, dolaze na ta hranilišta, a lovcima je tada lako da ih upucaju, da ih ubiju. Tisućama i tisućama kilometara šire se opet komunikacijski signali straha, boli, patnje, očajanja, naročito kad mlade životinje izgube svoju majku. Ostale životinje blizu i daleko primaju te signale a time i informacije. Posljedica je strah. One se povlače i izbjegavaju uzročnike, ljude.

Čuli smo već o lovištima gdje se čuvaju i hrane životinje dok se ne ocijeni da su zrele da budu ubijene. Dok do toga ne dođe, životinje su pitome i trče lovcu pravo pred njegovo ubojito oružje, sačmaricu. Opet tisućama i tisućama kilometara oko Zemlje ide iskustvo: strah, patnja, bol – i informacija: Udaljite se od ubojice životinja, čovjeka!

K tome dolazi patnja masovnog uzgoja životinja i transporta živo-

tinja: Goveda, svinje, ovce, koze i, i, natiskaju se u životinjske transportere. Satima ili čak danima one moraju provesti u toj stisci.

Potpuno bespomoćne i prepustene, izložene neprirodnim kretanjem vozila, stojeći ili ležeći u vlastitom izmetu pate od gladi i žeđi, mraza i vrućine. Premda su bogato opskrbljene odgovarajućim lijekovima životinje obolijevaju; mnoge na odredište stignu mrtve. Tamo preživjele na brutalan način tjeraju van iz njihovog zatvora odnosno izvlače silom, nasilno ih guraju i tjeraju u klaonicu gdje moraju primiti smrtonosni hitac zavornja – ili druge vrste ubijanja. Još toplo tijelo ovjese, izvade mu utrobu, ispile ga i izrežu na komade. «Sada više nije životinja, već meso», moglo se čuti na kolinju.

Na mesarskom pultu oni koji jedu životinjske lešine ili žderu – neka ih svatko zove kako želi - tada mogu izabrati svoju porciju i doma, odgovarajuće slasno pripremljenu iznijeti je na stol kao pečenu životinjsku lešinu.

Miris pečenja ispunjava prostorije. On potiče osjetilo ukusa čovjeka. Kakve signale i poruke širi još nadalje leš ubijenog stvorenja, kakve informacije prima jelac odnosno proždrljivac sa svojim

objedom lešine, o tom razmišljaju samo malobrojni. Niti o onome što te informacije ovisno o okolnostima tada izazivaju u njegovom organizmu.

Slično prolaze naša pernata braća i sestre: Guske, patke, kokoši, pure, golubovi, nojevi, sve do lastavica. Svima njima okrutno čudovište čovjek odreže glavu, izvadi iznutrice ili ih raskomada, peče ih u peći ili na roštilju, pirja ili kuha i pojede – ili, kako hoćete, poždere.

Malo pile što se upravo izleglo iz jaja, doduše ponekoga dirne sa svojim nježnim paperjem i finim glasićem. Ali kako se provede jedno takvo dijete životinje, npr. pjetlić?

Ako se neka moderna tvornica jaja treba opskrbiti s budućim nesilicama, tada je njegova sudbina smjesta zapečaćena. Iskusni stručni radnici vješto selektiraju svu mušku pilad koju zatim na što jeftiniji način ubijaju i otpremaju na iskorištavanje lešina. Isto tako bi bilo moguće da naš pjetlić završi kao živa hrana životinjama u zoološkom vrtu. Ili s mnogim drugima biva živo raskomadano u nekoj vrsti drobilice, pretvoreno u «kašu» kako se kaže, da bi u zgnječenom obliku donijelo profit pogonima za proizvodnju piladi.

Ali pjetlić je možda određen i da kao pile za pečenje bude prodan i

pojeden. Jedno pile za tovljenje životari očajnu svakidašnjicu, bez svjetla, što se ne može nazvati «životom». Smišljeno držanje životinja, uzgoj kojim se svjesno izazivaju promjene ponašanja životinja koje služe tome da se postignu što veće dobiti, velika upotreba lijekova i korištenje rezultata istraživanja ponašanja omogućavaju da naš pjetlić kao i njegovi drugovi u patnji, već nakon 6 tjedana postigne težinu za klanje. Bez glave i iznutrica pripremljen za pečenje dolazi u trgovinu. Dobrodošlo veselje za nepce jednoga ili drugog čovjeka pored nas.

Što čuvstvuje, što osjeća to mlado živo biće prije nego – u svakom slučaju okrutno i protuprirodno – umre? Njegov strah, njegov bol, njegova tuga priopćavaju se svim životinjama širom svijeta. I informacija te tuge i patnje ulazi u njegove tjelesne supstancije. Čovjek ih pojede skupa s njima. Taj pjetlić u svome kratkom opstojanju nije živio, samo je patio.

Također se niti biljke ne smiju razvijati kako je za njih predvidio Stvoritelj. Svaka je biljka, bilo mala, bilo velika, oblik života. Ona osjeća. Što osjeća ona kad je čupaju, odbacuju i svjesno zlostavljaju?

Drveće se reže u punom soku; plodovi se čupaju iz tla, biljni životni oblici prskaju se otrovima. I ovdje signali idu tisućama i tisućama kilometara oko cijelog svijeta.

Zemlja je postala mjesto okrutnosti.

Ukoliko sve ovo čitate razumom i srcem i unatoč tome i dalje jedete meso, tada se ne trebate čuditi kada jednog dana budete patili zbog onoga što ste prouzročili. Budući da zakon uzroka i učinka svakome uzročniku precizno odmjerava njegov udio, i Vama će se dogoditi slično onome kako ste pridonijeli da životinje pate zbog zvijeri čovjeka. Jer: To što siješ, to ćeš žeti. I: Energija se ne gubi.

Zaklada Gabriele poduzela je da životinjama ponudi domovinu gdje one mogu živjeti bez straha i sasvim postupno opet steknu povjerenje u ljude koji ljube svoja stvorenja.

U proteklih 25 godina Božji Duh je govorio preko svog glasnogovornika nešto slično kao nekad Isus svojim učenicima. On je poučavao čovječanstvo kao prvo o ogrubjelim ljudskim osjetilima: Želje nepca utječi na osjetila, pojačavaju

pohotu i potiču na konzumiranje mesa. Kao drugo On je po smislu objašnjavao: Mnoge su duše u mnogim svojim inkarnacijama u kojima su kao čovjek lovili životinje i konzumirali njihovo meso, ovisno o okolnostima tisućama godina pohranjivale program jedenja mesa. Zato ga one ne mogu ostaviti od danas do sutra.

Kada je Božji Duh ljudima povjerio Zemlju s mineralima, biljkama i životinjama, dakle dao ih je na čuvanje ljudima, Bog im je objasnio zakone života, u kojima su sadržani i prirodni zakoni. Bog je opominjao da se sa životinjama, biljkama i mineralima postupa po Njegovim zakonitostima ljubavi i jedinstva te da se životinja namjerno ne ubija i konzumira. Krist Božji je u Svome Govoru na Gori, a također i u posljednjih 25 godina naučavao put za profinjivanje osjetila, kako bi čovjek postupno ostavio jedenje mesa i da kao svoju hranu uzme ono što mu Zemlja spremno daje. Plodovi polja, žito, povrće, voće i bilje, poklanjaju ono što je čovjeku potrebno da prirodno održava zdravim svoje tijelo koje je prirodno tijelo.

Bog, Vječni, promatrao je mnoge tisuće godina kako čovjek zlo-

upotrebljava Njegovo povjerenje. S beskrajnim strpljenjem i dobrotom On je stalno opominjao preko prosvjetljenih muževa i žena, preko proroka i preko Svog Sina Isusa, Krista. U posljednjih 25 godina Bog iznova opominje i pokazuje put koji vodi natrag u jedinstvo.

Kao što je već rečeno, Njegova poruka i njegove opomene idu preko radija i televizije u cijeli svijet. Također skoro 20 godina se svakog nedjeljnog jutra riječ Boga i Njegova volja prenose u mnoga Mjesta prakršćanskih susreta i čine dostupnim svim ljudima koji hoće spoznati Božju volju. Od božanskog svijeta objavljeni Unutarnji put koji kao središnje misaono blago sadrži čišćenje duše i čišćenje osjetila, naučava se već skoro 20 godina.

Veliku ponudu Vječnoga Svojoj ljudskoj djeci širom svijeta – koja se, kao što je rečeno, može slušati u mnogim mjestima svijeta, dakle širom svijeta – malo je njih iskoristilo. Oni su slušali i slušaju poruku i opomene Boga. Ali poneki su previše komotni da bi se naprezali kako bi postigli više etičko-moralne vrijednosti. Mnogi su se zadovoljili slušanjem Božje riječi. To znači da su oni i nadalje zadržali svoje stare navike, dakle zakopali su talente.

Velikom dijelu čovječanstva je svejedno iskorištava li se Zemlja, drže li se izmučene životinje na okrutan način nedostojno životinja u štalama, moraju li one mučiteljima i ubojicama životinja služiti u razne svrhe, također i za pokuse; moraju li poubijane pripadnike svoje vrste jesti kao životinjsko brašno; viču li tužno životinje u klaonicama od paničnog straha prije nego ih ubiju; razara li se odnosno ubija li se život tla, najmanja živa bića sa stajskim gnojem i gnojnicom i još mnogo čime, itd. Mnogi znaju da sve to nije Božja volja. A ipak oni šute i ostaju pasivni.

Unatoč svemu tome porcije mesne hrane trebaju bivati sve veće a prije svega jeftinije, priprema sve bogatija. Lakomost za mesom i mesnim treba se poticati – strast za užicima, koja među ostalim svoj izraz nalazi u izopačenoj i nastranoj seksualnosti, više ne zna za granice.

Budući da je to tako, životinje su postale masovna roba. U prirodni tok začeca i rođenja životinja bilo je intervenirano dekretom odozdo, od Kneza podzemlja. To služi njegovom cilju, isključiti Boga i Njegove zakone, također i Njegove prirodne zakone za ovu Zemlju. Čovjek se time postavio iznad Boga, Stvoritelja života.

U brošuri *Zaklada Gabriele. Zamlinsko djelo ljubavi prema prirodi i životinjama* među ostalim su ponovljene sljedeće riječi Duha svemira, Boga. On je rekao (1999.)

Čovječanstvo postupno dostiže vrhunac svoje negativne aktivnosti. Protivnik smatra da može trijumfirati nada Mnom preko izopačenih ljudi koji interveniraju u život i igraju se Stvoritelja. On se oduvijek varao. I ovoga puta će se on prevariti, jer sada je Majka Zemlja Moja. (str. 12)

Časopis *Kraljevstvo mira. Tvoje kraljevstvo dolazi – Tvoja volja se vrši. Moli i radi**, koji je neobičan glasnik za život, daje uvid u djelovanje *Zaklade Gabriele. Zamlinsko djelo ljubavi prema prirodi i životinjama*. Tamo čitamo sljedeće

Prvo umire životinja ...
 Životinjske epidemije u
 napredovanju! –
 ZAŠTO?

Bog je ljudima poklonio prirodu i životinje da oni mogu živjeti na Zemlji. Ali nam On nije dao neo-

graničenu energiju za to da radimo što hoćemo s Njegovim Stvaranjem.

Prvo su goveda poludjela, jer im je obolio mozak. Dezorijentirane i s poremećenom ravnotežom one su se srušile na stražnje noge. Sada obolijevaju njuške i papci ovaca i svinja. I one se mogu kretati samo pretežno puzeći i imaju visoku temperaturu: slinavka i šap. To je kao da životinje preko bolesti izbjegavaju čovjeka i radije se daju spaliti nego biti dalje mučene i pojedene. Sablasne slike prate nas svakodnevno: goruće lomače na kojima čitava stada ovaca nestaju u dim jer je nekoliko životinja oboljelo; peći za spaljivanje u kojima se kao otpad trebaju ukloniti milijuni goveda kako cijena govedine ne bi i dalje padala. Užasne scene jedne civilizacije koja je očito na krivom putu i sada ispašta niz životinjskih epidemija. Upravo se govori i o tuberkulozi a godinama već o svinjskoj kugi.

Sada se «istražuje» i razmišlja otkuda dolazi sve to – od hrane iz lešina ili od otrova protiv insekta, od antibiotika ili od općeg stresa u štalama za masovno držanje živo-

* Po želji možete dobiti besplatan probni primjerak časopisa *Kraljevstvo mira. Tvoje kraljevstvo dolazi – Tvoja volja se vrši. Moli i radi*. Obratite se na: Das Friedensreich, Verlag Das Weisse Pferd, Max-Braun-Str. 2, 97828 Marktheidenfeld. Tel. 09391/504-212, Fax 09391/504-210. Ili posjetite Internet-stranice pod www.das-friedensreich.de

tinja. Možda bi se trebalo istraživati još jednu razinu dublje i pitati kako danas uopće nastaju životinje. Npr. 5 milijuna teladi koja su se u godini 2000. otelila samo u Njemačkoj. Već odavno to više nije seoski bik koji oplodi krave kako bi one godinu za godinom otelile po jedno tele koje im se odmah uzima da bi ih se koristilo kako strojeve za mlijeko. Nekadašnji bik začeo je godišnje samo 50 – 100 potomaka. To je odavna premalo agrarnoj industriji koja radi punim gasom. Čarobna riječ glasi «umjetna oplodnja». Preko 90% svih stočara naručuje preko kataloga spermu za svoje krave, prema pasmini i pogonskoj svrsi. Bik kojeg više puta tjedno animiraju da proizvodi spermu, na taj način ne začne 50 ili 100, već 5000 teladi. S pipetom se sperma unosi u kravu. Po prirodi ona bi mogla godišnje iznijeti samo jedno tele. Ali i ona biva prevarena. Kod nje čarobna riječ glasi «transfer embrija»: 10. dana nakon parenja jajnik se hormonima potiče da izbaci ne samo jedno jedino jaje, već do 40. Njih opet umjetno oplode i tako nastale embrije nakon dva dana isperu iz maternice. U pravilu 5 – 7 od njih su sposobni za život, koji se zatim razvijaju u takozvanim «pomajkama». Na taj način se od

nasljednih osobina jedne «dobre krave» ne dobije samo jedno tele, nego šest ili sedam. Život se umjetno multiplicira.

Nema duša za
«mesne proizvode»

Ili uopće više nije stvaran život to što se tu manipulira i tehnički producira kao na tekućoj vrpici? Mogu li se živa bića s dušom tretirati kao hrpe stanica i zao-bilazeći zakone prirodnoga nagonskog života prisiljavati u život, a da se ne naruši jedinstvo tijela i duše životinje? Tko postane svjestan da sav život dolazi iz kozmičkog jedinstva u Bogu, iz Duha svemira, koji sve u slobodi prožima i oživljava Svojom stvaralačkom snagom, može si lako predstaviti što to znači kada čovjek takvim uzgojnim metodama pokušava isključiti Stvoritelja i sam vladati prirodom i životinjom.

Kao što znamo zahvaljujući Gabrijelinoj poruci čovjek time bježi iz božanske životne struje i njegova «stvorenja» više ne pripadaju božanskome kontingentu energije za Zemlju kojim se oživljava materija. Životinje po sebi su bića s dušom. Prema njihovom stupnju razvoja, kao niže životinje, nadahnjuje ih kolektivna duša, ili imaju,

kao sisavci, pojedinačne duše koje su u bliskom odnosu s dotičnom životinjskom vrstom. Milijuni goveda koje smo kao «mesne proizvode» prisilili u umjetan «život» da bismo ih što brže utovili i ubili, više ne raspolažu s takvim dušama, nego prianjaju uz energetska polja svojih producenata, veterinara, stočara i drugih, ne napokon i «potrošača» životinjskog života. Karmička zapletenost između čovjeka i životinje.

*Kružni tok smrti
se urušava*

Nastao je u izvjesnoj mjeri jedan vlastiti energetski kružni tok koji se odvojio od božanske životne snage i samo još živi od potrošne energije ljudske civilizacije koja je prezrela odnosno potrošila kontingent energije dan joj od Boga. Slabost njene životne energije očituje se kao «slabost imuniteta» kod čovjeka i životinje. To je tlo na kojem se šire epidemije. Promjena priona ili prijenos virusa tada su samo posljedica opće slabosti. Dakle postupno se urušava kružni tok smrti ljudske samovolje. Jer Duh svemira, izvor snage sveg života više nije na raspolaganju ukoliko čovjek nije

spreman živjeti s prirodom i životinjama prema Božjim zakonima.

*Prvi koraci
u novo doba*

Zbog toga mu je bila oduzeta vlast nad životinjama, kao što je bilo objavljeno u prošlom broju. To što je odavno bilo naviješteno, sada se dogodilo: Bog je sklopio Savez sa životinjama iz kojeg u suradnji s duhovnim i prirodnim bićima proizlazi nova Zemlja – Kraljevstvo mira u kojem ljudi žive u miru među sobom i sa životinjama. Jer prvi korak u to novo doba može učiniti svatko tko živi po etici: To što ne želiš da ti čine, ne čini ni ti drugima – niti bližnjima niti subližnjima, životinjama. Pogledajmo im u oči i pitajmo se kako im je u štalama za masovan uzgoj i u klaonicama, sve dok kao odrasci ne završe na našim tanjurima.

Leonardo da Vinci jednom je rekao: «Doći će vrijeme kada će ljudi umorstvo životinja smatrati isto tako zločinom kao umorstvo čovjeka.» A Duh Krista Božjeg danas objavljuje: »Pojavljuje se novo doba u kojem će prestati krvave žrtve i pokusi na životinjama, a također i klanje i konzumiranje

životinja, jer one su subližnji ljudima» (Ovo je Moja Riječ, str. 397)

Točno ste pročitali: Životinje koje su bile stvorene ljudskom intervencijom u prirodni i zakoniti tok prirode – a to nisu samo goveda, već i svinje i ostale životinjske vrste – nemaju djelomične duše. One žive od energije svih onih koji takvo nešto izmisle, koji to izvedu, koji od toga profitiraju, kao i onih koji to potvrđuju, uključivši i potrošače, dakle ljude koji podupiru taj okrutni ljudski pronalazak da se životinje proizvode kao masovna roba, da bi ih se zatim ubilo zbog uživanja mesa.

Zašto je to tako? Budimo svjesni da, kao prvo, Bog, koji je život, ne daje životnu snagu za to izopačeno ponašanje čovjeka. Kao drugo, čovjek ne može stvarati životnu snagu. On otima, takoreći krade supstancu života i od nje pravi svoj scenarij.

Budimo dakle svjesni: Ljudi ne mogu proizvesti životnu snagu iz sebe samih, iz čovjeka, već samo – začecem – pripremiti tijelo za život. U prirodno začetom djetetu je duša koja u sebi nosi životnu jezgru Boga. Bog je tada nositelj života u duši a također nositelj života fizičkog tijela.

Isto vrijedi kod prirodnog osjemenjivanja i oplođivanja životinja ili kod prirodnog oprašivanja biljnih vrsta. Bog je i ostaje Stvoritelj i prema tome život.

Budući da čovjek ne može stvoriti životnu snagu, čovjek je postao tâtom. On hoće upotrijebiti životnu energiju danu od Boga da bi po svom nahođenju i za svoje svrhe iz nje proizvodio zemaljska tijela.

Posljedica toga drskog pothvata je bila da je Bog sada uzeo Sebi Zemlju sa svim životnim oblicima i svim životnim snagama.

Ponavljam: Čovjek je od Boga dobio slobodnu volju, zato jer duboko u svojoj duši nosi božansko-duhovni zakon slobode. Budući da je to tako, Bog je ljudima povjerio Zemlju. Ali On im nije dao pravo da se uzdignu iznad Njega, da otimaju strujuću životnu snagu koja je Bog Sam, i da s njome čine što se čovjeku sviđa.

Sada doživljavamo što znači htjeti prigrabiti supstanciju života koja je Bog i pokoriti je sebi. Umjetno oplođene životinje što trebaju biti zaklane za masovnu proizvodnju mesa, otkazuju ljudima. One radije umru i daju se spaliti, nego da budu žrtve odnosno plijen lopovu.

Objasnimo si još jednom: Svi ljudi koji pridonose tome skandaloznom prijestupu, su – htjeli to oni ili ne – darovatelji, tj. isporučitelji svoje osobne životne snage. Od njih životna energija otječe prema životinjama koje su bile stvorene protiv prirodnog zakona. Isto vrijedi za ljude koji manipuliraju nasljednim osobinama životinja da bi ih klonirali. Tko teži tome da klonira ljude i tko na bilo koji način to zagovara, mora znati da i klonirani ljudi nemaju dušu i da vise na životnoj energiji, na životnoj niti svoga ljudskog stvoritelja i darovatelja gena.

Među govedima što se npr. na stotine tisuća «uklanjaju» kao veterinarsko-medicinska mjera ili se spaljuju za «održavanje cijene mesa», mnogo je onih koje su bile začete prirodnim putem. One imaju djelomične duše koje pri tom događaju beskrajno pate a također i bivaju oštećene. Pored toga je tjelesna patnja milijuna umjetno proizvedenih životinja.

Sve je to djelo ljudi i nije Božja volja!

Kada je Bog ljudima povjerio Zemlju sa svime što je u njoj, na njoj i iznad nje, između Boga i ljudi nije

bilo sporazuma da je dozvoljen svaki bezobziran zahvat u život.

Čovjek više ne poštuje ništa, niti svoga bližnjeg, čovjeka pored sebe, niti subližnjeg, prirodu i životinje, niti sebe samoga. Njegov nagonski život teži – kod jednoga više, kod drugog manje – razaranju.

Lakomost i zloba čovjeka se ne zaustavlja ni pred životinjama šuma i polja. On im otima njihov životni prostor. Životinje u šumi i polju podnose slične sudbine uzrokovane od čudovišta čovjeka, kao životinje u štalama. Na cijeloj Zemlji životinje čovjeku nisu ništa drugo nego roba. Na svim dijelovima Zemlje s njima se postupa na najokrutniji i najbrutalniji način, tjeraju ih u neslobodu, ovisnost i zarobljeničtvo, love ih i ubijaju – za dobrobit čovjeka

Što se događa na poljima? Život tla se ubija umjetnim gnojivom i stajskim gnojem i gnojnicom. Tla se iscrpljuju da bi se profit povećao.

Industrijalizirana poljoprivreda nije u stanju svojim «vještinama» nadoknaditi porazno iscrpljenje oranica. Tla više to ne mogu podnositi.

Stajskim gnojem i gnojnicom razara se zdrava ravnoteža života

tla. U tlo dospijevaju također i supstance što izazivaju bolesti, kao BSE-prioni, kao i otpadni produkti životinjske izmjene tvari, također i izlučeni dijelovi psiho-farmaceutskih lijekova, antibiotici, anabolici, hormoni i drugi lijekovi što su bili davani životinjama. Zemljino tlo informacije tih stranih tvari predaje dalje biljkama. Kad ih životinje pojedu, tada se te informacije nalaze u njihovom mesu. Ili preko biljaka ili preko životinjskog mesa te informacije dospijevaju napokon u čovjeka i mogu izazvati nešto u njegovom organizmu.

Jedno točilište za svinje mora dokazati da raspolaže odgovarajućom površinom polja i livada za iznošenje gnoja što tu nastaje. Npr. za 700 svinja potrebno je oko 50 ha zemlje koji se na taj način sistematski truju.

U časopisu *Kraljevstvo mira* čitamo:

A propos gnoja i gnojnice: Šok iznenadnog trovanja nitratom još uvijek je dovoljno velik za biljke i životinje (živa bića tla, zečeve, srne, ptice .). Ili, bismo li htjeli da nam netko istrese na glavu gnoj i gnojnicu.

Također i šume koje su domovina mnogih životinja, padaju kao

žrtve ljudske sebičnosti i ignorancije. Bespoštedno se reže drveće koje je u životnom soku. Svjesno se potpaljuje vatra kako bi se u ogromnim šumskim požarima sve pretvorilo u prah i pepeo. Koliko životinja uquine pritom, ne pita za to nitko – pohlepa za profitom stavlja se iznad života.

Čovjek uništava svoju životnu osnovu, prirodu. Tako on uništava samoga sebe.

Ogromne tropske šume bezobzirno se sijeku ili spaljuju, da bi ih se zatim pretvorilo u plantaže. Tanki sloj humusa, siromašan mineralima najčešće biva odnesen već za nekoliko godina. Ostaje neplodna pustinja.

Usljed pretjerane ispaše, uslijed insekticida i kemijskih gnojiva, uslijed monokultura i preteških strojeva, čovjek sve više i više čini tlo neplodnim. Pustinje rastu.

172 ugovornih država u međuvremenu se pod vodstvom Sekretarijata za pustinje UN savjetuje o mogućnostima pomoći pogođenim zemljama. Jedan sporazum o načinu postupanja stupio je na snagu već 1996. Ali korist od njega je upitna:

Ostvarivanje se ... oteže. Pogođene siromašne zemlje tuže se da izostaje potpora industrijskih nacija. Zadnja konferencija u Recifeu

(Brazil) u studenome 1999. završila je oskudnim rezultatima i svađama o financijama. (Volksblatt, 20. 12. 2000.)

«Nedostaje potpora» - čovjek je sam sebi bližnji. Čovjek bi mogao pomoći, ali to ne čini. Čovjek nije zacijelo sam pogođen. Još nije!

BSE je malo zdrmao aroganciju, sebičnost i ignoranciju bogatijih i u povoljnijem klimatskom položaju europskih industrijskih nacija. U siromašnijim i manje privilegiranim regijama radi se o golom preživljavanju. *Kraljevstvo mira* piše o «posljedicama BSE-ludila»:

Zbog pretjeranog uživanja mesa industrijskih zemalja, u «manje razvijenim « zemljama već godinama umiru šume, a mali posjednici gladuju.

Polovica Zemljine žetve žitarica daje se kao stočna hrana životinjama koje čovjeku služe za mesnu hranu. Kada bi čovjek direktno konzumirao to žito, tada bi glad na svijetu u trenutku prestala.

Kraljevstvo mira zatim izvlači zaključak: *Jedino pravo rješenje problema BSE je postati vegetarijanac. (broj 2/2001)*

Postati vegetarijanac prema tome više nije privatna i jedino osobna stvar ...

Bog je život u Njegovim životnim oblicima. On nam daje Svoju snagu u našoj hrani, u zrnju, plodovima, u povrću, u voću, u svakovrsnom bilju. Postupa li čovjek s tim nepažljivo, pušta li namjerno da to propada, tada treba za to odgovarati. Zakon sjetve i žetve jednog će ga dana osobito i osjetno poučiti koliko je vrijedno ono što nam Stvoritelj poklanja preko Majke Zemlje.

Utoliko su ozbiljnije npr. odluke da se uništi dio raspoložive hrane, kako bi se održala cijena. Puštamo druge ljude da umru od gladi – a onda molimo za priloge, npr. za Treći svijet!

Budući da je Bog, Stvoritelj koji je život, uzeo Zemlju Sebi, životinje, biljke i minerali više nemaju povoda da se pokoravaju diktatu čovjeka i njegovoj samovolji, i da podnose njegovu okrutnost i hladno srce. Zemlja se oslobađa iz ropstva mnogih tisućljeća.

Sada nastupa ono što je Gospod, Bog, Vječni, položio u *Ovo je Moja riječ: Zemlja se počinje čistiti tako što najprije otresa sve što joj sprječava više titranje. Time se čovjeku pruža mogućnost da živi na njoj kako odgovara Mojoj volji, Mojem zakonu. Taj moćni preokret vremena je započeo. Ja, Duh istine, obnavljam sve. (str. 931)*

Sada će se dakle događati Božja volja. Zemlja, životinje, biljke i kamenje više neće služiti čovjeku.

To znači da će se bolesti ljudi napredovati po zakonu: Što čovjek sije, to će on žeti. Kao što je imunološki sustav životinja oštećen, i imunološki sustav čovjeka će postati slabiji. Zakonitost «akcija jednaka reakciji» donosi sa sobom da će pokretač akcije oboljeti od bolesti koje su nepoznate liječnicima. A mnoge bolesti više se neće moći izliječiti zbog oslabljenog sistema imuniteta. To znači dugo teško bolovanje ili rana smrt. Što znači: umrijeti ranije zbog uzroka što ih je sam čovjek stvorio.

U srednjem vijeku plamtjele su lomače na kojima su se spaljivala mrtva tijela ljudi što ih je bila pokosila epidemija kuge, ili su na lomači bili izručeni smrti ljudi koji su od svećeničke kaste dobili blagoslov za spaljivanje, jer su navodno bili u savezu s đavolom. U današnjem vremenu se postavlja pitanje: Kako se zove đavao što danas jaše čovječanstvo? Sada Sotona počinje spaljivanje životinja – sutra će se on sam zapaliti, jer današnje lomače životinja sutra će biti lomače čovjeka.

Posijani uzroci, ogrješenja o Zemlju, djeluju sve više. BSE,

slinavka i šap, katastrofe Zemlje i još mnogo toga su tek počeci. Epidemija čovjek rasplamsala je vatru koja se više ne da ugasiti, sve dok Sotona ne bude više imao slugu i onda se sam utruo.

U svijetu je uvijek bilo pojedinaca koji su upozoravali. Tako je ugledni istraživač okoline Dennis Meadows već prije 30 godina objavio važan izvještaj o temi «Granice rasta». Koncem 1999. dok još nije bilo govora o sadašnjem skandalu BSE, on je došao do zaključka da veoma mnogo toga što je čovjek učinio Zemlji, u međuvremenu se više ne može vratiti u prijašnje stanje. Čovjek, štoviše, Zemlju bezuvjetno upravlja u kolaps, kaže Meadows.

Zanimljivo je koje zaključke iz toga izvlači taj istraživač: Premda je s njegovog stajališta globalni kolaps neizbježan – potrebna je tako i tako duboka temeljita promjena mišljenja i nezaobilazna za budućnost Zemlje i ljudi. On zahtijeva «novu etiku» i predlaže da bi se morao «izraditi nov uzorak alternativnih dugoročnih vizija koje mogu ujediniti i voditi naše vrste na ovom planetu.»

Mnogi ljudi su još poslušni crkvi i znanosti. U zadnjim su stoljećima,

kao što je rečeno, kako crkva tako i znanost, dokazale da ne znaju ništa. To što je jučer vrijedilo, danas ne vrijedi. To što danas izgleda točno, sutra je pogrešno. Tako je i s BSE, sa slinavkom i šapom, i s onim što je bilo testirano na životinjama i i što se odrazilo u odgovarajućim rezultatima. I onečišćena atmosfera i razaranje zaštitnog sloja Zemlje su uzroci ljudi što će doći opet na njih.

Sve u svemu: Znanost istražuje u mutnim vodama. To što ona nađe je već odavna istrunula slamka za koju se drži i iz nje izvlači svoje zaključke koje zatim objavljuje kao svoju istinu. Njeni pronalasci međutim nisu velike mudrosti.

Znanost i crkva idu stopama onoga koji je htio i hoće se uzdići da sam bude Bog. Za to koriste energije iz Boga, pored ostalog preko ljudi koji su njima poslušni.

Crkva koja se kiti imenom Krista Božjeg, imala je zadaću činiti što je volja Boga, i pridonositi da se Njegova volja vrši. Umjesto toga ona je iskrivila i iznakazila Isusovo učenje, često ga je preokrenula u suprotnost, krivim naukom stavila pod pritisak vjernike, učinila ih je svojim poslušnim oruđima i izazvala – neposredno i posredno – propadanje etičko-moralnih vrijednosti.

Crkva je Unutarnju religiju jedinstva što ju je donio Isus odvela u površnost i pustila da se ukruti u dogme, rituale i ceremonije. Njoj je, umjesto do Kraljevstva mira, uvijek bilo stalo do izgradnje i učvršćivanja svog monopola moći. Protiv onih koji drugačije misle ona je postupala bezobzirno, s okrutnošću i brutalnošću sve do umorstva. U svome cjelokupnom ponašanju – također i prema Zemlji - ona je postupala nemilosrdno protiv života. Budući da je dakle crkva – kako katolička tako i evangelička – izdala Isusa, uzela sebi i krivotvorila učenje Dobrog Pastira i Njegove ovčice odvela na krivi put, ona snosi glavnu krivicu za propast ovog svijeta čiju posljednju fazu doživljavamo sada.

Ali dio krivice pada i na ljude. Bog je čovjeku dao razum da ga on upotrebljava.

Već je vidovnjak iz Patmosa spoznao: *Izidite iz nje, moj narode, da ne postanete sudionicima njezinih grijeha i da ne dijelite njezine patnje.* Tada još nije bilo crkvenog poreza; stoga se danas kaže: *Istupite iz nje, moj narode, da ne postanete sudionicima njezinih grijeha i da ne dijelite njezine patnje.*

Nastavlja se propadanje čovječanstva. Ono se više ne da zaustaviti.

taviti jer masa ljudi Božje opominjuće riječi nije samo pogazila već ih hoće zatrti do temelja.

Boga isključiti, neće uspjeti niti crkvi, niti znanosti, a ni državi. Bog jest, a Zemlja je sad Njegova.

Dragi bližnji, ne varajte se! Epidemija BSE nije samo u vezi s Kreutzfeld-Jakobove bolesti. Bolest BSE, što su je izazvali ljudi, čuči u svim tjelesnim stanicama ljudi koji su s užitkom i predanošću konzumirali i konzumiraju meso svoje životinjske braće i sestara, često unatoč tome što su znali da to nije dobro. Bog je opomenuo da se jedenje mesa postupno ostavi i da se istovremeno profine osjetila. Profinjivanjem osjetila potpuno nestaje želja za životinjskom hranom.

BSE ima mnoge posljedice bolesti. Tko je međutim i nadalje poslušna znanosti, vjeruje da Kreutzfeld-Jakobova bolest može izbiti tek nakon mnogo godina, i to ako uopće izbije. Ali to je samo jedno od mnogih umirivanja na koje netko nasjedne i dalje s užitkom jede meso svoje životinjske braće i sestara. Ako postanemo svjesni da imunološki sustav čovjeka postaje sve slabiji, tada znamo što je posljedica: različite, često neizlječive bolesti.

U sadašnjem vremenu (2001.) spaljuju se na stotine tisuća životinja – uskoro će umirati na tisuće ljudi, jer i dalje izgrađuju svoje posljedice, što dovodi do odgovarajućih učinaka što ih također imaju nositi.

Kao prvo, protivno zakonu života proizvode se životinjska tijela. U toj grupnoj krivici sudjeluju mnogi, među ostalima i konzumenti mesa. Kazniti zakon odmjera svakome njegov udio, također i zakonodavcu koji izdaje propise i utvrđuje subvencije, također onima koji su npr. zapovijed «Ne ubij» preformulirali u «Ne usmrću» - svakome koji makar samo izdaleka ima posla s tom akcijom.

Smrt goveda i okrutni način njihovog umiranja dolazi k tome kao drugo. Opet to je karma seljaka koji životinje smatra isporučiteljima mesa, onoga koji se bavi tovljenjem životinja, suvremenika koji žderu meso i, i, i.

Karma odgovornih u državi, znanosti i crkvi jedva se može izmjeriti. Oni umiruju narod odgovarajućim neistinitim izjavama. Pritom ministar ne može onima što jedu životinjske lešine dati garanciju da ponuđeno meso nema BSE!

Tako ponetko tko građanima države službeno jamči da je uživanje mesa neupitno za njihovo

zdravlje, eventualno je za svoj vlastiti privatni život već odavno donio sasvim drugačije zaključke i odlučio se za vegetarijansku hranu. Poslušnik će unatoč tome vjerovati njegovim riječima, zato jer je to udobno, a on nije navikao da se osjeća odgovornim za svoj život.

Zakon sjetve i žetve kaže: Svaki pojedinac sam snosi odgovornost za svoje cjelokupno ponašanje.

Neka ne bude čudno kad bi i bolesničke blagajne usvojile ovaj stav. Kada bi protestirale protiv taktike zamagljivanja i zaglupljivanja, službenih osoba koje opasnosti uživanja mesa prikazuju bezazlenim, i povisile doprinos za one što jedu lešine. Njihovi stručnjaci ipak odavna znaju iz iskustva: Bez mesa se zdravije živi.

To se nastavlja dalje. Apokalipsa širom svijeta je u punom zamahu. Zakon sjetve i žetve stavlja na teret ljudima također i zagađenje mora teškim metalima i nenormalno umiranje riba. Ljudi bez razmišljanja love, ubijaju i bez razmišljanja jedu ribe. Sigurno da poneki znanstvenik smatra da tijelu ne može toliko škoditi malčice teškog metala, jer se on ipak nalazi po cijeloj Zemlji ...

Uzročnik bolesti slinavke i šapa kod različitih životinjskih vrsta je također junak na jeziku čovjek koji je vjerovao da može Bogu ukrasti Zemlju. Junak na jeziku i poslušnik znanosti smatraju da bi pomoglo ukloniti sve životinje koje pokazuju samo makar vjerojatnost slinavke i šapa i sve dezinficirati, kako bi se postalo gospodarom bolesti. Ali se čovjek koji je sam pošast, ne dezinficira – on nastavlja i dalje kao dosad.

Kada će doista doći do toga da epidemija izazvana od ljudi napada ljude i da se također spaljuje tisuće ljudskih leševa, da bi se iskorijenila ljudska epidemija?

Znanost umiruje razdraženu i zastrašenu narav mase objavljujući da epidemija slinavke i šapa nije zarazna. Mnoge pripreme su samo zbog toga da se u kratkom roku opet pokrene proizvodnja mesa, kako bi se moglo nastaviti jedenje životinjskih lešina. Ipak uzročnik neće samo tako uteći. Životinjske bolesti slinavka i šap i BSE već su odavno u krvi junaka na jeziku i vjernika znanosti. One se prenose mnogim putovima, također i životinjskim žrtvama što se na lomačama žrtvuju «Bogu» podzemlja i njegovim ortacima.

Umorstvo životinja je smrt ljudi. Znanost lovi dalje u mutnim vodama umjesto u krvi onih koji su dio svoga energetskog volumena, svoga životnog soka, tj. životne snage dragovoljno prenijeli životinjama koje su umjetnom oplodnjom stvorili za svoje svrhe u okviru pohlepe za profitom.

Čovječanstvo je izgubilo. Plan nije uspio. Sotona se sve više zapleće u svoju vlastitu užad, jer to što čovjek sije, on će i žeti.

Netko bi sada mogao pitati gdje je Božja ljubav i ljubav za bližnjeg. Kao prvo, Božja ljubav i ljubav za bližnjeg bila je u povjerenju Boga prema ljudima. Kao drugo, ona ostaje životna jezgra u svim snagama prirode, u svim dušama ljudi i u djelomičnim dušama životinja.

Premda je Premudri znao za anomalije ljudske sebičnosti i za ljudske «izrode», On je ljudima povjerio Zemlju. Ali kada se povjerenje ne samo zloupotrijebi, već se napadne život koji je Bog, Bog se neće obračunavati s napadačima. On se ne upušta u nizine drske ignorancije da bi se pravdao s onima koji sami hoće biti Vječni i vječnost.

Do kakve se drskosti uzoholila znanost u nečem što se slavilo i slavi

kao napredak, dostignuće i veliko djelo! Od cijepanja atomske jezgre i osvajanja svemira preko presađivanja organa, genetske manipulacije biljaka i životinja sve do klonirane životinje, kloniranog čovjeka i do mogućnosti koje proizlaze iz primjene najmodernije genetske tehnike na čovjeka – radi se o tome da se intervenira u Božje Stvaranje i da se ono koliko je moguće sve više i više uzima Bogu iz ruke.

Koje su snage na djelu da se razvoj u svijetu, u državi, crkvi i znanosti ubrzava u određenom, ekstremnom pravcu, moglo se pročitati i po neskrivenom trijumfalnom pokliku kada je ljeti 2000. medijima prošla vijest da je «Ljudski genom odgonetnut». Junačilo se sasvim otvoreno da je Bogu oteta Njegova tajna, da je dešifriran plan ljudskog života, i događaj se slavio kao odlučujući korak u novo doba, u kojem će samo čovjek biti gospodar Stvaranja. – To govori sve.

Sjetimo se što je Bog rekao kada je 1999. čovječanstvu takoreći uzeo iz ruku Zemlju, zaključio savez sa Zemljom, prirodom i životinjama i stavio ih pod zaštitu duhovnih bića i božanskih bića prirode:

Čovječanstvo postupno dostiže vrhunac svoje negativne aktivnosti. Protivnik smatra da može trijumfirati nada Mnom preko izopačenih ljudi koji interveniraju u život i igraju se Stvoritelja. On se oduvijek varao. I ovoga puta će se on prevariti, jer sada je Majka Zemlja Moja. (str. 12 brošure *Zaklada Gabriele. Zamlinsko djelo bližnje ljubavi za prirodu i životinje*)

Sada je vrhunac dosegnut, možda već i točka izvrtanja. Pokazuje se:

Tako je, kako je. Ne mijenja ništa na stvari, vjeruje li čovjek u to ili ne.

27. veljače Bog, Vječni dao je čovječanstvu sljedeću ozbiljnu i važnu poruku, koja je odmah preko mnogih radiostanica u cijelom svijetu i na mnogim jezicima bila emitirana i emitira se:

Stvoritelj je rekao:

JA SAM Bog Abrahama, Bog Izaka i Bog Jakova. Ja Sam Bog svih istinskih proroka.

Ja, BOG, Svemogući, podižem Svoj glas preko Svoje proročice i izaslanice i upućujem ga čovječanstvu.

Prestanite jesti svoja sustvorenja koja su vaša životinjska braća i sestre!

Prestanite ih mučiti vršeci pokuse na životinjama i oduzimajući im slobodu tako što ih držite u stajama što su nedostojne životinja!

Životinje vole slobodu isto kao i vi ljudi.

Prestanite ubijati najmanje životinje, život tla, umjetnim gnojivom, također i izmetima i sličnim!

Prestanite sjeći i spaljivati šume i oduzimati životni prostor životinjama u šumi i polju. Vratite im njihov životni prostor, šume, polja i livade; inače će vam vaša sudbina koju ste si sami nametnuli, oduzeti kuću i imanje i vaše izvore prehrane preko katastrofa širom svijeta, koje ste sami stvorili svojim ponašanjem protiv života, protiv carstava prirode, uključujući životinje.

Ukoliko ljudi ponovo bace u vjetar Moje riječi, tada će za njih početi oluja, svjetska sudbina, i odnositi na stotine tisuća ljudi – kao prvo katastrofama širom svijeta, kao drugo, bolestima što se slično pošastima srućuju na njih i što su ih svojim odvrćanjem od svake duhovne etike i morala nametnuli životinjama koje sada spaljuju na tisuće. Tko se ne obrati, proći će slično.

Moja je riječ izgovorena. Apokalipsa je u toku širom svijeta. Tko neće čuti, u sve kraćim razmacima svoje će stvorene uzroke osjetiti kao posljedicu. Ja sam Zemlju s njenim biljkama, životinjama i mineralima

podigao Sebi. Tko i nadalje stavi ruku na majku Zemlju sa svim njenim oblicima života, osjetit će posljedice. Prestanite mučiti, usmrćivati i ubijati!

Vi ljudi, prestanite sa svojim zvjerskim ponašanjem koje pogađa isključivo vas, a ne neko drugo biće; jer to što učinite i najmanjem od vaših sustvorenja, to činite Meni i sebi samima.

Dosta je! Obratite se, inače nastavlja se žetva koja je vaša sjetva.

JA JESAM koji JA JESAM, uvijek Onaj isti, jučer, danas i sutra, u svu vječnost.

Ponavljam: Bog je opominjao preko svih pravednih muževa i žena. Bog, Vječni, poslao je čak Svog Sina, Suvladara Nebesa. U ovom vremenu On je ljudima opet poslao proroka, to je žena preko koje je On objavljuvao i objavljuje Svoju poruku i opomene čovječanstvu širom svijeta. Ali masa ljudi, na čelu sa svećeničkom kastom koja je u svim vremenima bila protiv Božjih

proroka, nije slušala Božju riječ. Ljubav ljudi prema Bogu se ohladila, perverzije i anomalije, i u pogledu seksualnosti, stupale su i stupaju na prvo mjesto. Što god čovjek misli i kako god se ponaša – Božja ljubav ostaje, jer ona je život, nerazoriva.

Tko želi naći Božju ljubav, ne smije slušati niti junake na jeziku u crkvi niti u znanosti, nego bi trebao

postati svjestan učenja Isusa, Krista, koji nam je primjerom živio Božje zapovijedi preko Mojsija i nama ljudima objavio Svoj Govor na Gori. Unutarnji put koji izvodi iz Kauzalnih zapletenosti naučavao se i naučava. Tko se želi promijeniti, može prihvatiti ovu ponudu.

Bog čisti planet Zemlju. On malo pomalo uzima natrag život životinja, biljaka i minerala, da bi ga opet dao očišćenoj Zemlji. Nakon svega onog užasnog što je čovjek učinio Zemlji s njenim životinjama, biljkama i mineralima, sada na red dolazi čovjek.

Ovo ogrubjelo i pokvareno društvo će izumrijeti, jer ljudsko tijelo je produkt Zemlje i postat će opet zemlja, kako bi ga Bog, život, preobrazio u svjetliju zemaljsku tvar.

Apokaliptično doba je započelo. Onako kako je Bog objavio, to će doći. Nastaje novo Nebo i nova Zemlja. Na novoj će Zemlji živjeti miroljubivi ljudi koji su jedno sa svim životinjama, biljnim vrstama i mineralima, i više neće biti zlobe u Njegovoj zemlji. Smrt je tada oduzeta jer je prestalo ubijanje čovjeka, životinje i prirode.

Kad miroljubivi ljudi umru na Njegovoj svetoj zemlji, tada njihova duhovna tijela ulaze u vječni bitak, jer su kao ljudi živjeli kako Bog hoće. Također i u carstvima prirode više nema ubijanja, nego umiranje, tj. preminuti da bi se ušlo u finotvarni život koji vječno traje.

To je duhovna evolucija, prijelaz od grubotvarnog u finotvarno, u istinski bitak.

*Vjersko i životno uvjerenje
prakršćana
u Univerzalnom životu*

Vjerujemo u Boga, vječnoga Duha, koji prožima beskonačnost i koji je u svemu i u svima nedjeljiv, prisutan život.

Vjerujemo da je Bog moćna stvaralačka snaga i stvaralački izvor, struja, u kojoj žive sva bića svjetla i prirodna carstva.

Vjerujemo da je moćna stvaralačka snaga izvor svega bitka, u svim sastavnim elementima prirodnih carstva, u mineralima, biljkama i životinjama.

Vjerujemo da je moćna stvaralačka snaga izvor svega bitka, svjetlo i život u svim zviježđima univerzuma.

Vjerujemo da je moćna snaga, čudesan Duh Božji, ljubav u svemu, sveprisutna i pulsirajuća snaga u svim dušama i ljudima.

Vjerujemo u Jednoga, Jedinoga, u Boga, našega vječnog Oca ljubavi, čija su djeca sva bića, duše i ljudi.

Vjerujemo da je Bog-Otac, personificirano biće ljubavi, koje ćemo mi kao čista bića ponovno gledati licem u lice.

Vjerujemo da je Krist, Sin Božji, Suvladar Nebesa, koji sjedi zdesna Ocu.

Vjerujemo da smo bili stvoreni od Boga kao čista slobodna bića, od kojih su se neka opteretila mislima Pada i povukla sa sobom u opterećenje druga svjetla bića, čime su se svjetla duhovna tijela sve više i više zasjenjivala, omatala i zgušnjavala s grješnim i napokon su sasvim postupno postala ljudima.

Vjerujemo u preegzistenciju duše, koja se preko finijetvarnih područja čišćenja ponovno vraća natrag i ponovno postaje čisto biće, jer je kao čisto biće bila stvorena od Boga, i Padom se opteretila.

Vjerujemo u vječni život i da će se sve duše korak po korak vratiti u

vječno Božje Kraljevstvo, preko Isusa, Krista, našega Otkupitelja.

Vjerujemo da su svi ljudi i duše braća i sestre, zaštićeni u velikom Duhu ljubavi, u Bogu, našem Ocu.

Vjerujemo da su svi ljudi hram Božji i da u svima obitava Duh Krista Božjega koji je Duh slobode.

Vjerujemo u Isusa, Krista Božjega, Sina vječnog Oca, koji je Otkupitelj svih duša i ljudi.

Vjerujemo u neokaljano prirodno začće čovjeka Isusa.

Vjerujemo u riječi Isusa, Krista, da ćemo ponovno postati slike i prilike našeg Oca, koji nas je gledao i stvorio kao čista bića i Kojega ćemo ponovno gledati kad naše duhovno tijelo zasvijetli čisto i savršeno kao slika i prilika vječnoga Oca koji utjelovljuje i princip Majke, jer Bog, sveprisutna struja, sadrži obadva principa, kako princip Oca tako i princip Majke.

Vjerujemo da je Isus, Krist, naš Otkupitelj, već prije 2000 godina počeo vođenjem natrag svih duša i ljudi i da ćemo se svi mi ponovno

vratiti natrag preko Krista, našega Otkupitelja.

Vjerujemo, da bez Otkupitelja svih duša i ljudi ne bismo mogli dospjeti do vječnoga Oca i da je snaga otkupljenja, koja djeluje u svim dušama i ljudima, potpora, podrška i vodstvo u Očevu kuću svakoj duši i svakom čovjeku. On je put, istina i život.

Vjerujemo u razine čišćenja, gdje žive opterećene duše, da bi, ili postupno ušle u Kraljevstvo Božje, ili se ponovno vratile na Zemlju, da bi postale čovjekom.

Vjerujemo u reinkarnaciju, u utjelovljenje teško opterećenih duša ili duša koje kao ljudi u kratkoći godina mogu očistiti i nadoknaditi mnogo toga, što bi za njih kao duše bilo moguće tek u dugim ciklusima; mi vjerujemo u inkarnaciju svijetlih duša, koje postaju čovjekom, da bi na Zemlji služili Onome kome pripada sva čast, hvala i slava.

Vjerujemo u zakon sjetve i žetve: Što čovjek sije, to će i žeti.

Vjerujemo u veliku milost i milosrđe Božje, koje je uz nas i pomaže

nam da svoje grijehе pravovremeno prepoznamo, očistimo i više ne činimo, prije nego nam naši grijesi priđu kao udarci sudbine.

Vjerujemo da ćemo se bez daljnjih inkarnacija moći vratiti natrag u našu pravu domovinu, u vječni bitak, onda, kad uz pomoć našega Otkupitelja koristimo dane, tako da grješno okajemo, očistimo i više ne činimo.

Vjerujemo da ne postoje slučajna podudaranja, da reinkarnacijom naše zemaljsko postojanje dobiva na značenju i da nam odgovara na pitanja, zašto smo u ovome svijetu i zašto je ovo ili ono takvo, kakvo je. Mi prepoznajemo uzroke kad u reinkarnacijske tokove uključimo i zakon sjetve i žetve, pri čemu jedan drugome trebamo pomoći nositi teret.

Vjerujemo u Deset Božjih zapovijedi danih preko Mojsija i u Isusov Govor na Gori.

Vjerujemo da nam isključivo aktivna vjera, to znači, ispunjavanje Deset Božjih zapovijedi i Govora na Gori dopušta da postanemo jedno s Kristom.

Aktivna vjera, koja s Kristom vodi životu, za nas praktičane znači prepoznati i svoje grijehе, okajati ih pomoću našega Otkupitelja, moliti za oprostenje, oprostiti svome bližnjem, nadoknaditi štetu ukoliko je to još moguće, i više ne činiti grijehе koje smo prepoznali i očistili.

U više-ne-činjenju grijehа leži postupno ispunjavanje Božje volje koju nam je Vječni pokazao u Deset Božjih zapovijedi, a Isus u Govoru na Gori.

Mi vjerujemo u duboku, iskrenu molitvu u tihoj sobici i u pomoć Krista Božjeg preko molitve.

Vjerujemo, da će se sve zgusnuto rasplinuti, kako bi opet postalo finotvarno, onako kako je u vječnom bitku od prapočetka.

Vjerujemo, da Isus, Krist Božji, izgrađuje Kraljevstvo mira na Zemlji i da će očišćena i sve svjetlija Zemlja postupno ući u vječni bitak kao supstanca svjetlosti.

Vjerujemo da je Bog jedini život, kojemu mi težimo preko Krista i s Kristom ispunjavanjem Njegovoga

učenja, jer On nas je kao Isus pozvao sljedećim riječima: *“Tko ovo Moje učenje čuje i postupi po njemu, sličan je razboritu čovjeku koji je svoju kuću izgradio na stijeni. Kad je pao pljusak i vode nadošle i vjetrovi zapuhali i udarili na kuću, ona se nije srušila, jer je sagrađena na stijeni. A tko ovaj Moj govor čuje, a ne postupi po njemu, sličan je ludu čovjeku koji je svoju kuću sagradio na pijesku. Kada je pao pljusak i vode nadošle i vjetrovi zapuhali i udarili na kuću, ona se srušila, a njen je pad bio velik”.*

Mi težimo životu u Bogu, tako da činimo ono što je Isus htio, da bismo preko Krista i s Kristom uskrsli, da bismo ušli u srce Božje, u Kraljevstvo mira.

Vjerujemo, da samo međusobnim mirom može biti mir među narodima, a ne oružjem.

Vjera i život za nas praktičane su jedinstvo. Bez aktivne vjere, dakle postupnog ispunjavanja Deset Božjih zapovijedi i Govora na Gori, ne postoji život u Bogu.

U što praktičani ne vjeruju

Ne vjerujemo da je Sveti Duh osoba.

Ne vjerujemo u Boga što kažnjava.

Ne vjerujemo da Bog stvara dušu tek pri začecu djeteta.

Ne vjerujemo u mjesto koje se opisuje kao pakao ili vječno prokletstvo.

Ne vjerujemo u uskrsnuće tijela (mesa).

Ne vjerujemo u nadnaravno začecje od Svetoga Duha.

Ne vjerujemo u tjelesni prijam Marije u Nebo.

Ne vjerujemo u crkvu koja sama čini blažene.

Ne vjerujemo u institucije crkva, bilo da se one zovu katolička ili evangelistička.

Ne vjerujemo u dogme, sakramente i kultove.

Ne vjerujemo da se može postati blaženim samo vjerom - bez ispu-
njavanja Božjih zapovijedi.

Ne vjerujemo da se Boga može naći
u kućama od kamena, jer svaki je
čovjek hram Božji.

Ne vjerujemo u krštenje dojenčadi,
jer je i Isus sam rekao: “Prvo
poučite, onda krstite.”

Ne vjerujemo da su za večeru
potrebni hostija i vino; Isus je sa
Svojim apostolima uzeo skroman
objed i rekao: Činite ovo Meni u
spomen.

Ne vjerujemo u “svetoga oca”,
papu, niti u hijerarhiju i titule
kardinala, biskupa, župnika i sve-
ćenika. U Bibliji, u koju bi štoviše,
protestanti i katolici trebali dos-
lovno vjerovati, zapisano je: “*Isus
je rekao: A vi ne biste trebali na
Zemlji nikoga nazivati svojim ocem;
jer jedan je vaš Otac koji je na Nebu
... Jer tko se sam uzvisuje, biva
ponižen; a tko se sam ponizuje, biva
uzvišen.*” Biblija, u koju protestanti
i katolici vjeruju, sama daje odgovor
zašto mi ne vjerujemo u titule kao
kardinali, biskupi, župnici, sve-
ćenici i slično. Tamo piše: “...

*farizeji ... su Isusu poslali svoje
učenike skupa s Herodovim ljudima.
Oni su rekli: Učitelju, mi znamo da
si Ti istinoljubiv i da pravo pou-
čavaš put Božji i ne pitaš za nikoga;
jer Ti se ne osvrćeš na ugled ljudi.”*

Ne vjerujemo u nepogrešivost
čovjeka.

Ne vjerujemo u svece.

Ne vjerujemo da se takozvanim
pomazanjem bolesnika (“posljednja
pomast”) ili ispovijedanjem na
samrtničkoj postelji mogu u zadnjoj
minuti izbrisati svi grijesi.

Ne vjerujemo u oprost grijeha od
svećenika.

Ne vjerujemo u predmete posvećene
od svećenika.

Ne vjerujemo da se do Boga može
doći samostanskim životom i odva-
njanjem od ljudi oko sebe.

Ne vjerujemo u hodočašća i mjesta
hodočašća.

Ne vjerujemo u obožavanje relikvija
i slika.

Ne vjerujemo da se kupnjom otpusta može otkupiti od grijeha.

Tko ljubi Boga, vječnog Oca i Krista, Njegovog Sina, taj čini ono što Bog hoće, a ne što ljudi hoće.

Ne vjerujemo da se Srce Božje može osvojiti darivanjem i paljenjem svijeća ili novcem.

Cijenjeni čitatelji,

Ovaj besplatan časopis izašao je zahvaljujući dobrovoljnom radu i prilozima u nakladi od 2000 primjeraka.

Tek bi veća naklada udovoljila velikom zanimanju što je pokreće ova tema. Ako to što ste ovdje pročitali smatrate vrijednim da pročitaju i drugi, svojim prilogom možete pomoći tiskanje 2. izdanja.

Zahvaljujemo za svaki prilog dostavljen na adresu:
Univerzalni život, Breščenskoga 4, Zagreb, ili uplaćen
na žiro račun broj: 30105-672-864, poziv na broj 333.

Doživjeti živoga Krista

***Ovo je
Moja riječ
A i W
Evandjelje Isusovo
Kristova objava koja
je obišla svijet***

Krist Božji koji je inkarniran u Isusu, govori i danas čovječanstvu kroz proročka usta. On se služi instrumentom kroz koji govori: to je žena proročica - preko koje se On ponovno objavljuje. Krist, veliki otkupiteljski Duh autentično nam obrazlaže svoje učenje i svoj život. Tako u ovoj knjizi pronalazimo do sada nepoznate pojedinosti o Isusovom Životu, duhovne povezanosti koje nisu nikada dane u ovdje prisutnoj dubini, kao i mnoge aspekte koji nedostaju u Bibliji ili su prevedeni pogrešno ili nerazumljivo.

Tvrđi uvez; 970 str.; cijena 110 Kn.

Knjiga za mlade

LIOBANI

**Ja objašnjavam - hoćeš li sudjelovati?
(12 - 18 godina)**

Liobani pomaže mladome čovjeku da pronađe vlastiti put.

Kako da uzmeme život u svoje ruke?

Koje je pravo zanimanje za mene?

Što da radim kad sam zaljubljen?

Odrasli koji još žele učiti, naći će u ovoj objavi isto tako ono što će ih na putu prema Bogu odvesti dalje.

Meki uvez, 160 str., cijena 70 Kn.

Mjesta praktičanskih susreta
Sastanak svih bogotražitelja
Kozmička životna škola
Krist, ključ od vrata života

U mnogim mjestima praktičanskih susreta u čitavoj Europi i širom svijeta, na svim kontinentima, sastaju se ljudi koji traže Boga svake nedjelje prijepodne u Kozmičkoj životnoj školi, koja se prenosi iz Wurzburga.

Oni se susreću u jednostavnim prostorijama kao praktičanci prije 2000 godina, bez ceremonije, rituala i svećenika, slobodni u Duhu Božjem - jer znaju: da je u najdubljoj nutrini duše svakoga čovjeka Krist, ključ od vrata života. Njegove kozmičke pouke su podloge za jedinstvene sate koje bogotražitelji priređuju zajedno razmjenjujući svoja iskustva o velikome duhovnom blagu i moleći i pjevajući zajedno iskazuju čast Bogu.

Gabriele, proročica-učiteljica i izaslanica Božja, kao čovjek koji je unaprijed prošao putem, često daje praktične pomoći za život iz blaga svoje nutrine, iz otvorene duhovne svijesti. Ona uvijek iznova posloži pojedine fasete duhovnoga poučnog blaga i slušateljima otkriva dubine i obilje sadržane u njemu.

Svatko je dobrodošao u Kozmičku životnu školu.

Nedjeljom u 9.45. sati

Zagreb, Breščenskoga 4

Karlovac, Hrvatski dom, Kurelčeva 4/I

Rijeka, Pomerio 26, mjesni odbor Brajda

Split, Osiječka 11, športski centar Gripe, svečani salon

Povremeni praktičanski susreti (jednom mjesečno ili češće):

Kutina, Športski centar, Hrvatskih branitelja 8

Sisak, A. i S. Radića 15

Čakovec, Dom hrvatske vojske, Trg Republike 6

Dežurni telefon petkom 17.00 - 18.00 sati, 01/615 50 90

Fax: 01/611 70 86

<http://publicwww.srce.hr/uzivot>

e-mail: uzivot@hi.hinet.hr